

MESAGERUL DE SEARĂ

Mulțumesc, foarte mult. Domnul să vă binecuvânteze.

Vă puteți așeza.

² Fiul meu a venit azi, și a spus, „Tată, aș fi vrut ca noi să fi văzut biserica asta înainte să începem să o construim pe a noastră, este un loc atât de frumos.” Și el a vorbit despre... A spus, „Nu l-am întâlnit încă pe slujitor, dar dacă el este o persoană atât de cumsecade ca soția lui, cu siguranță este o persoană cumsecade.” Astfel suntem fericiți să fim aici.

³ Și eu—eu aștept cu nerăbdare adunarea din seara aceasta, în care Dumnezeu să Își reverse binecuvântările peste noi și să ne ajute.

⁴ Acum suntem... Tocmai ce am intrat, și l-am auzit pe Fratele Williams, cred eu, spunând ceva despre a fi la Ramada. Și presupun că anunțurile au fost deja făcute, despre lucrul acesta. De obicei ei se ocupă de asta înainte ca eu să intru. Și cu siguranță ne așteptăm să avem un timp măreț jos la convenție. Și partea mea aici este doar cumva să merg în împrejurimi și să mă întâlnesc cu frații și să am părtașie cu oamenii, și mă rog ca Dumnezeu să ne dea un—un fel corect de mișcare, și apoi putem merge direct la Ramada pentru o adunare măreață. Și astfel încercăm să vizităm toate bisericile cât este posibil, până la timpul acela. Și noi avem un timp măreț. Cu siguranță avem un timp minunat de părtașie în mijlocul fraților noștri.

⁵ Și de obicei sunt... Oricine știe că eu nu prea sunt un predicator, sunt doar un fel de roată de rezervă. Dar eu—eu... Slujba mea este să mă rog pentru bolnavi. Și eu... Noi am avut serile atât de aglomerate, și așa mai departe, că abia am avut loc să facem asta. Și vom încerca dacă noi... când ajungem în locuri unde să putem, aici, să împărțim câteva cartonase și să-i aducem pe oameni înăuntru și să ne rugăm pentru ei. Dar având o adunare de seară pe rând, ce tu nu ai obține în seara aceasta și apoi ei le-ar presa drept jos pe altundeva în seara următoare, și înapoi de tot în altă parte, și astfel eu cumva am făcut un—un mic—un mic discurs în fiecare seară pentru oameni, și cât pot eu de bine cumva... spre onoarea și slava lui Isus Cristos, și Celui pe care noi toți Îl iubim și credem, și părtașia noastră împreună.

⁶ Presupun că ați auzit accidentul de la colț, doar cu câteva momente în urmă. Nu știu dacă omul a fost ucis sau oricine era, mașina care a venit prin. Noi doar ne-am oprit, doar un cuvânt de rugăciune, cu câteva momente în urmă. La vreo două străzi mai sus de aici era cineva care a fost lovit lateral și aruncat sus de tot în stradă. Și o persoană mare era acoperită acolo. Și poliștii erau acolo, dar nu cred că ambulanța ajunsese încă acolo. Ei

trebuie. . . Dacă nu a fost omorât, cu siguranță a fost. . . A fost lovit pe partea *asta* și a trecut prin ușă pe partea cealaltă, așa că trebuie să fi fost o lovitură îngrozitoare. Știți, asta doar. . .

⁷ Trebuie să-l slujim pe Dumnezeu în fiecare minut. Noi nu știm în ce timp—noi nu știm timpul când s-ar putea întâmpla acele lucruri. Poate ne gândim că nu vom fi noi, dar știți că se poate întâmpla, știți. Astfel, eu cred că Isus a spus, „Fiți gata,” pentru că nu știm minutul sau ceasul când am putea fi chemați. Și atunci vom merge într-un loc unde nu avem accidente, și nici necazuri. Noi suntem atât de bucueroși că există un loc ca acela în promisiune.

⁸ Știți, chiar gândul, în seara aceasta, că—că vedem că tânjim după un loc ca acela, aceasta arată că există un loc ca acela. Vedeți? Și noi știm că toate negativele, toate umbrele, trebuie să fie ceva să facă o umbră. O umbră este o reflexie. Astfel dacă există o viață ca aceasta, dovedește că asta este o umbră, atunci există o viață adevărată undeva pe care o reflectă. Vedeți? Observați un pom, cât de frumos este un pom. Și voi știți ce este acela? Este tipul negativ, umbra, Pomului Vieții din Cer.

⁹ Acum, voi știți, când Dumnezeu a venit pe pământ, când El se mișca peste pământ la început, și poate că primul lucru care a apărut a fost un—un mormoloc, după cum încearcă să spună oamenii de știință. Următorul lucru s-ar putea să fi fost ceva. . . Eu cred în adevărata evoluție Creștină, dar eu nu cred că totul a venit dintr-o singură celulă. Eu o cred că. . . Dumnezeu a creat un mormoloc, și apoi El a făcut un pește, și apoi El a făcut altceva. Și doar. . . Eu cred în venirea în sus, nu din aceeași celulă, ci o creatură diferită tot timpul.

¹⁰ Și în final El a continuat, ajungând la specie mai înaltă, și după o vreme aceasta îl reflecta pe Cel care se mișca, care era Dumnezeu. Acum, pentru a dovedi că așa este, când Dumnezeu s-a făcut trup, a fost Isus Cristos, un om. Vedeți? Deci, nu un Înger, un om. Astfel asta ne arată că îl reflecta pe El.

¹¹ Și, oh, această Biblie veche este plină de acele pepite minunate. Eu doar. . . Mie îmi place să propectez (vouă nu?) și să pătrund și să scutur tot praful de pe Aceasta, și să privesc la Aceasta și să văd ce este Ea. Cum că nestematele, voi oameni știți aici în Arizona, că nestematele mari vin din pulberea pământului. De acolo provin. La fel și nestematele lui Dumnezeu sunt scoase din țărână. Și El. . . Suntem atât de fericiți că El ne dă privilegiul să intrăm în marea Lui rafinărie, și toată zgura este îndepărtată.

¹² Știți cum se făcea? Desigur, voi cei din Arizona știți cum ei. . . înainte să aibă topitoria, cum obișnuiau să rafineze aurul. Ni se spune că luau aurul și îl băteau. Bătrânii Indieni obișnuiau să facă asta, îl băteau. Și îl întorceau, și îl băteau și îl băteau, până când scoteau toată zgura din el. Și felul cum știau că toată

era scoasă (toată pirta și lucruri care erau în el, toată aceasta), când știau cum, cel care bătea își vedea reflexia în el, se putea vedea pe sine. Atunci el știa că devenea curat, când îi reflecta propria imagine.

¹³ Și, știți, eu cred că Dumnezeu vrea să facă Biserica Lui în felul acela, să bată toată lumea afară din noi până când reflexia lui Isus Cristos trăiește în fiecare dintre noi și noi reflectăm Viața Lui. Atunci noi suntem gata atunci pentru a Lui. . . El se reflectă pe Sine prin noi la timpul acela, când noi ajungem. . . lăsăm la o parte fiecare greutate și păcatul care ne împresoară atât de lesne ca noi să putem alerga cu răbdare alergarea care ne stă în față, privind la Exemplul, Autorul și Desăvârșitorul Credinței noastre, Isus Cristos. Sunt atât de fericit pentru lucrul Acesta!

¹⁴ Acum, de obicei spun în fiecare seară. . . I-am spus Fratelui Carl Williams, am spus, „Frate Carl, acele persoane nu vor să mă audă din nou, în sus și-n jos prin văile acelea, ținându-i până la două sau trei ore în fiecare seară.”

El a zis, „Păi, bine, haide.”

¹⁵ Astfel eu apreciez răbdarea voastră pentru că—că m-ați invitat din nou. Și acum fiecare seară. . .

¹⁶ Am vorbit cu soția mea cu un timp în urmă, jos. . . Ea este la Tucson acum, și am spus, „Cum este vremea?”

¹⁷ Ea a spus, „Se încălzește.” Și ea a spus, „Te ții de program?”

Am spus, „Chiar exact, în jur de zece sau unsprezece în fiecare seară.”

¹⁸ I-am spus ei, „Mă voi odihni puțin când vin în Arizona de data aceasta pentru această adunare mică. Voi merge la acele biserici, la acei frați. Nu îi voi pedepsi pe acei oameni, Voi merge acolo și voi lăsa să se cânte, jubileul. Mă voi limita, îmi voi scrie notițele pentru vreo cincisprezece, douăzeci de minute, voi spune ‚Amin’ și voi pleca acasă.”

Ea a spus, „Te încadrezi cu programul?”

¹⁹ Am spus, „Da, dragă, sunt; programul obișnuit, până la trei ore.” Oameni foarte buni; cu multă răbdare.

²⁰ Ei bine, să ne plecăm capetele doar un moment acum în timp ce ne apropiem de El. Acum, eu sunt sigur că într-o audiență frumoasă de oameni ca aceasta, care cred, și mai ales. . . Văd două târgi așezate aici, oamenii care sunt bolnavi și nevoiași, știu că ei au cereri speciale. Fără îndoială că sunt mulți alții care au aceste cereri. Dacă este așa, doar ridicați mâinile și faceți cunoscut prin ridicarea mâinii. Și acum în rugăciune voi merge acolo și mă voi ruga pentru acești oameni pe aceste târgi, în timp ce—în timp ce suntem aici, ca să fim siguri că facem asta. Dacă se întâmplă ceva. . . Ei au fost destul de credincioși ca să fie aduși aici, eu vreau ca voi toți să vă rugați cu mine.

²¹ Tatăl nostru Ceresc, lăsăm la o parte acum orice alt gând, curățindu-ne mințile, și venim în Prezența Ta pentru curățirea sufletului nostru. Și noi aducem înaintea noastră Sângele Domnului Isus. Noi mărturisim că nu suntem vrednici de nici o binecuvântare pe care Tu ai vrea să ne-o dai, ci pentru că El a murit ca noi să putem obține aceste binecuvântări, și ne-a spus să venim cu îndrăzneală înaintea Tronului, ca noi să avem acces la aceste binecuvântări prin harul Domnului nostru Isus, Care a venit pe pământ, Emanuel, și a luat locul păcătoșului. El a devenit *noi*, oh, ca noi să putem deveni *El*.

²² Ce schimb, Doamne! O viață păcătoasă, îndreptată spre iad pe care noi am avut-o, și să știm că a venit Unul și a luat acea viață asupra Lui, și a curățit păcatele noastre prin Sângele vărsat al Propriei Vieți. Este mai mult decât se poate gândi inima noastră, Doamne. Și apoi, pe lângă toate acestea, El a făcut o cale să îndepărteze fărădelegile noastre și să ne vindece prin rănile Lui. Suntem atât de mulțumitori că El a promis că ne va ține sănătoși în timp ce Îl slujim.

²³ Și acum în seara aceasta, Tată, sunt multe cereri care au fost . . . cu mâinile ridicate. Noi știm că Tu vei lua seama la fiecare dintre ele, știind ce este dedesubtul mâinii, în inimă.

²⁴ Și eu cer, Doamne, ca Tu să Îți aduci aminte de Cuvânt în seara aceasta în timp ce Îl citim; și vom medita asupra Lui ca o mică lecție, ca o școală duminicală, ca să putem pleca de aici în seara aceasta și—și să avem aceasta în inimile noastre, ca să simțim că vom fi mai aproape de Tine, plecând, decât am fost când am intrat. De aceea ne aflăm aici, pentru ca aceasta să aducă o trezire în jurul țării, fără să știm exact când ar putea începe, ci cu așteptări, așteptând-o cu nerăbdare, Doamne. Depunem toate eforturile umane pe care le putem să aducem o trezire care să aducă bărbați și femei, băieți și fete, la o cunoștință salvatoare a lui Cristos.

²⁵ Vrem să Îți mulțumim pentru această biserică, pentru păstorul ei bun și familia lui, și pentru toți diaconii, administratorii, și pentru tot ce reprezintă aceasta. Îți mulțumim pentru cei care au curajul de a sta alături. Și, Doamne, ne rugăm doar ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste ei. Binecuvântează fiecare efort. Fie ca aceasta să fie o stație, Doamne, unde toată valea de aici să poată veni înăuntru și să găsească odihnă. Admite aceasta, Tată. Fie ca rugăciunile păstorului să primească răspuns pentru bolnavi. Fie ca rugăciunile lui să primească răspuns pentru mântuire, pentru toți care merg în—în sfera Evangheliei. Fie ca binecuvântările Tale să fie peste el. Și fie ca biserica să nu fie lipsită de niciun dar spiritual, fie ca ea să fie un loc, o biserică exemplu pentru toată comunitatea. Acord-o, Doamne.

²⁶ Acum, Tată, întinși pe târgi aici în seara aceasta, care nu

se pot ridica și să se bucure de adunare, sunt cei care nu au acest privilegiu. Și ei au fost aduși aici cumva, în seara aceasta. O Dumnezeule, ai milă! Mă gândesc, „Dacă ar fi soția mea sau fratele meu, sau cineva care ar fi o rudă, pe care l-aș cunoaște foarte bine?” Este al cuiva, și mă rog, Tată, ca harul lui Dumnezeu, cu puterea Lui, să se întindă în jos în izbăvire Divină pentru ei în seara aceasta, și să-i elibereze din aceste târgi. Fie ca ei să nu rămână în aceste târgi mai mult decât ține această adunare în seara aceasta. Fie, când pleacă, târgile să fie lăsate în urmă. Fie ca puterea, care l-a înviat pe Isus din morți, să le însuflețească din nou trupurile în sănătate și tărie. Admite aceasta, Tatăl nostru. Acum, noi știm că Tu ai promis să o faci.

²⁷ De aceea, este scris în Scripturi, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.”

²⁸ Acum, Tată, că s-ar putea să nu fie nimeni în preajma lor, în timp ce alții pot ajunge unul la altul, eu voi coborî jos în comemorarea acestei porunci. Și, Dumnezeule, eu mă aștept să am o scrisoare din partea lor, că s-a înfăptuit, pentru că eu merg în Numele lui Isus Cristos.

²⁹ [Fratele Branham lasă platforma pentru trei minute și jumătate să se roage pentru cei de pe târgi, cuvintele lui nu se aud—Ed.]

Doamne, eu cred, O Doamne, eu cred,
Toate lucrurile sunt posibile, Doamne, eu cred;
Doamne, eu cred, Doamne, eu cred,
Toate lucrurile sunt posibile, Doamne, eu cred.

³⁰ Fiind că amândouă doamnele aveau umflături, cancer pe una, și, eu aș putea doar să dau repede această mică mărturie, chiar dacă trebuie să scurtez ceva din vorbirea mea. Chiar înainte să plec de acasă, ultimul caz pe care l-am avut înainte să plec, care a fost un caz deosebit, a fost o doamnă și numele ei este Dyer; ea era, am uitat numele ei acum. A fost Doctorul Dyer, din Louisville. Un anumit James, Doctorul James Dyer, un specialist în umflături, și așa mai departe, în Louisville.

³¹ Fiica lui cânta la pian în biserica Ușa Deschisă, unde este păstor Doctor Cauble; doar o, oh, mare, sinagogă veche uriașă Evreiască. Și omul însuși a aparținut la Biserica lui Cristos, Biserica denominațională a lui Cristos, și a fost convertit să creadă evanghelia Evangheliei depline, un om foarte bun. Și ea a cântat în adunarea mea când am ținut-o la Louisville, la Memorial Auditorium. Și a fost uimită să vadă ce a avut loc, și a încercat să-i spună tatălui ei despre asta.

³² El a spus, „Este doar psihologie. Oamenii aceia sunt tot la fel de bolnavi cum au fost întotdeauna.” Și astfel—astfel el nu a vrut să creadă Aceasta.

³³ În cele din urmă ea s-a îndepărtat de la biserică, s-a căsătorit cu un băiat de la seminarul Baptist, și el în final s-a îndepărtat de credința lui. El a fost pregătit să fie un lucrător, și așa cum fac Bapțiștii în acel fel. Și astfel ei. . . În final el s-a îndepărtat, nu a vrut să predice. Și s-au mutat la rudele lui la Rockford, Illinois.

³⁴ În sfârșit ea, Jean, a început să aibă ceva boală de femei. S-a dus la tatăl ei la consultație, s-a întors la Louisville pentru analize. Și când au făcut-o, au găsit ceea ce este numită „tumoarea ciocolată,” este în glandele feminine. Îndepărtând aceia, tatăl ei, cu o operație majoră, și probabil căci el a răspândit o cantitate din—din tumoare în ea. Și în final. . . Și i-au făcut câteva raze X profunde și—și terapie.

³⁵ Și astfel atunci când ei. . . când ea s-a întors acasă, și a continuat să aibă probleme.

³⁶ Cam cu un an mai târziu au adus-o înapoi pentru o altă analiză, și au făcut o histerectomie completă. Și când au făcut asta, tatăl, cu Doctorul Humes, care este unul dintre doctorii cei mai importanți din Sud, au operat, și era prea avansat, cancerul deja se învăluise în colon. Astfel ei au lăsat-o acolo atunci pentru o vreme. Apoi el a încercat iarăși tratamente cu raze X, și au văzut că nu o ajutau deloc, astfel au dus-o înapoi la spital să. . . Nu au mai putut să-i dea laxativ să-i pună intestinul în mișcare, astfel au încercat să o curețe prin clismă. Și asta a făcut ca apa să nu mai meargă în intestine.

³⁷ Așa că soțul ei a fost oarecum unul dintre criticii mei. Și astfel în final într-o zi el a venit jos acolo și a luat cartea și a început să o citească. (Și fiul meu aici și Fratele Sothmann, el este unul dintre administratori, este aici pe undeva.) Și el doar sa întins pe scările bisericii, păi, cam vreo două zile, până când. . . Eu—eu eram plecat la o întâlnire. Întorcându-mă, eu—m-am dus să o văd. Și el mi-a spus, a zis, „Acum, ea nu știe că are cancer.” A zis, „Doar du-te și vorbește cu ea și roagă-te cu ea.”

³⁸ Și astfel când am văzut-o, ea a spus, „Frate Branham,” a spus, „soțul meu va accepta vindecarea Divină,” a spus, „pentru că eu nu am putut să-l fac să se uite la una dintre cărți, acum el îmi citește pagină după pagină în fiecare zi, una dintre cărți.”

³⁹ Și am zis, „Eu înțeleg asta, Jean.” Și am spus, „Acum, Jean, hai să vorbim și să vedem ce va spune Domnul.” Nu era nimeni în salon, asistenta s-a retras. Și astfel noi am stat de vorbă puțin, și după o vreme a apărut o vedenie. Eu. . . Ea este cam în vârstă de patruzeci de ani, încă nu este căruntă, dar ea era mult mai în vârstă și căruntă. Am spus, „Jean, acum, tu ai fost în adunări.”

„Da, Frate Branham.”

⁴⁰ Am zis, „Ei ți-au ascuns-o, și mi-au spus să nu-ți spun, dar tu ai cancer.” Și am zis, „Tatăl tău și. . . Sau soțul tău a spus, ‚Să nu spui nimic despre asta.’ Dar tu ai cancer, Jean. Dar, acum,

eu vreau să îți spun, pentru că tu ai fost în adunări. O vedenie nu a dat greș niciodată. Acum eu îți voi spune, Jean, este AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Înțelegeți?” Vedeți?

⁴¹ Acum, vrei să fi foarte sigur de asta, vedeți, căci. . . că este Domnul. Nu o impresie; tu o *vezi*. Vedeți?

Și atunci am spus, „Tu vei trăi. Ei sunt. . . El. . .”

⁴² Ea a zis, „Frate Branham, eu am bănuțit asta tot timpul.” Și a zis, „Fiind crescută într-o casă cu tatăl meu fiind doctor,” a spus, „eu—eu—eu am bănuțit asta.” A zis, „M-am gândit asta tot timpul, asta-i chiar ceea ce era.” Noi ne-am rugat.

⁴³ Ziua următoare, a doua zi după aceasta, ei urma să o ia pentru o colostomie. Asta-i, știți, ei taie intestinul și pun o pungă lateral și apoi pacientul doar. . . până când ei mor, cancerul în final îi omoară, intestinul se golește într-o pungă. Și chiar când au pregătit-o, și deja pregătită și gata pentru masa de operație, ea s-a simțit foarte ciudat. Și ei. . . ea a chemat-o pe asistentă să vină să o ajute la—la baie. Și, când ea a făcut-o, ea a avut o eliminare completă normală. Iar soțul ei—soțul ei aproape că nu i-a venit să creadă. Și a doua zi. . . Nu au dus-o sus. A doua zi, în mod normal, chiar după micul dejun, o altă eliminare completă. Astfel ea. . .

⁴⁴ Doctorul ei a sunat. Între suspine și plâns, a spus, „Chiar nu reușesc să înțeleg, noi nu putem să găsim nici măcar un simptom. Acesta este dus.”

⁴⁵ Acum, acum, surorile mele scumpe, eu nu am niciun motiv să stau aici ca un slujitor al lui Cristos și să spun ceva greșit, pentru că eu aș fi judecat în ziua aceea, și izgonit, ca un fățarnic.

⁴⁶ Acum, cu Cuvântul lui Dumnezeu deschis, eu nu m-am rugat mai mult pentru Jean și nici mai sincer decât m-am rugat pentru voi, vedeți. Noi doar am bătut în jos acel mic țărnuș, știind că rugăciunea de credință a fost făcută. Asta o stabilește chiar acolo. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa, vedeți, „Rugăciunea de credință va salva pe cel bolnav.”

⁴⁷ Acum, același Dumnezeu care a vindecat-o pe fiica Doctorului Dyer, care este Jean. . . Nu știu acum care este numele ei. Dar omul acela cu certitudine a îmbrățișat Evanghelia deplină. La ultima predică la biserică, iată-l șezând chiar acolo primind totul, luând împărtășirea cu noi, și toate celelalte, un student Baptist a venit la Domnul pentru botezul Duhului Sfânt. Acum, asta arată că Dumnezeu rămâne Dumnezeu.

⁴⁸ Și doctorul, tatăl ei, om minunat, dar el chiar nu mai văzuse să se fi întâmplat așa ceva.

⁴⁹ Acum, Dumnezeu are un timp pentru toate lucrurile. Și cât despre a crede, voi amândouă sunteți credincioase. Astfel uneori aceste lucruri se întâmplă spre bine. Voi știți, Biblia a spus, „Ele lucră împreună spre bine.”

50 Acum, vă amintiți de Iov, toate încercările lui? Acum, nu era Dumnezeu care îl pedepsea pe Iov, ci era Dumnezeu care îl aproba pe slujitorul Său. Astfel totul a lucrat pentru bine, vedeți. Și atunci Cartea lui Iov a fost scrisă pentru toate generațiile, ca o mărturie. Acum, Dumnezeu o lucrează pentru bine.

51 Doar amintiți-vă, eu m-am rugat, cu toată inima mea, rugăciunea de credință. Voi credeți-o, și acolo, asta va fi tot, așa va fi, doar—doar urmăriți rezultatele.

52 Acum, ca să intrăm direct în mesaj, (mulți stau în picioare), un mesaj mic pentru seară.

53 Și—și doar amintiți-vă acum, acolo la—la Ramada, acolo vor fi niște vorbitori foarte buni la această convenție la Ramada de data aceasta, Oamenii de Afaceri, astfel voi. . . jos la Ramada. Deci fiți siguri să încercați să participați la această adunare. Fratele Oral Roberts va fi acolo pentru seara banchetului.

54 Și, acum, eu sunt cumva o parte mică din Tucson, voi ține cu Tucson. Noi avem unul jos acolo, de asemenea, următoarea Luni seara, astfel dacă se întâmplă să fiți pe acolo, ei bine, veniți și voi. Și va trebui să. . . s-ar putea să trebuiască să mă suportați puțin, pentru că eu va trebui să vorbesc la aceea. Astfel veniți dacă puteți Marțea următoare. . . Lunea următoare seara la Motelul Ramada, Ramada Inn, la Tucson. Și, desigur, noi toți știm că Phoenix este doar periferia Tucsonului. Noi toți știm asta, vedeți, așa—așa că veniți jos să vedeți cum trăiesc oamenii de la munte.

55 Acum să deschidem în Bibliile noastre la Zaharia 14, capitolul 6 și 7, eu doresc să citesc pentru o. . . să scot un context mic pentru textul pe care vreau să îl iau.

Și va veni la împlinire în ziua aceea, că lumina nu va fi clară, nici întuneric:

Ci va fi o zi care va fi cunoscută de DOMNUL, nici zi, nici noapte: dar se va împlini, că în timpul de seară va fi lumină.

56 Acum eu vreau să scot din acesta, *Mesagerul de Seară*, pentru un con- . . . ca text: *Mesagerul de Seară*. Desigur, putem avea mesageri pe tot parcursul zilei, și au fost mesageri prin toată această zi despre care a vorbit El, dar urmează să vină un Mesaj al serii. Și noi vrem să privim la aceea în seara aceasta și cumva într-un fel ca școala Duminicală, să vorbim despre aceasta o vreme.

57 Acum, noi toți știm despre ce vorbea Zaharia aici, pentru că el a spus, „Va veni o zi care va fi cunoscută de Domnul, nici zi nici noapte; dar spre seară va fi Lumină.” Acum, dacă am ști că nu este nici zi nici noapte, ar trebui să fie un fel de o—o—o zi mohorâtă, un fel de zi cețoasă.

58 Și noi toți știm că civilizația a călătorit de la est la vest. Cea mai veche civilizație pe care o avem este China. Și civilizația

a călătorit de la est la vest, pentru că a urmat soarele, și acum noi am ajuns tocmai până la Coasta de Vest. Dacă mergem mai departe, suntem din nou în Est, vedeți. Deci suntem la capătul drumului.

⁵⁹ Noi credem, ca și Biserică, că Evanghelia a fost aproape completată. Noi credem că marii mesageri de-a lungul epocilor au, în aceste zile din urmă, ultimele câteva sute de ani, au luptat pentru aceste lucruri mari; justificarea prin credință, Luther; sfințirea, prin Wesley; botezul Duhului Sfânt, prin Penticostali. Credem că acele elemente merg să formeze trupul complet, ca cel natural și cel spiritual.

⁶⁰ Când un copil este născut normal, care este primul lucru? Primul lucru care se rupe, este apa; următorul lucru, este sângele; și următorul lucru, este viața.

⁶¹ Întâi Ioan 5:7 a spus, „Sunt trei care mărturisesc în Cer, Tatăl, Cuvântul, și Duhul Sfânt: și aceștia trei unul sunt.” Ei *sunt* Unul; nu puteți avea pe Tatăl fără să aveți Fiul, nu puteți avea pe Fiul fără să aveți Duhul Sfânt. Vedeți, ei sunt Unul. „Dar sunt trei care mărturisesc pe pământ, apa, sângele, și Duhul: și ele sunt de acord în unul.” Ele nu sunt unul, ci sunt *de acord* în unul. Vedeți?

⁶² Acum, puteți fi justificați fără să fiți sfințiți; puteți fi sfințiți fără să aveți Duhul Sfânt. Vedeți? Duhul Sfânt este Prezența care locuiește înăuntru a puterii lui Cristos, în Duhul. Acum, vedem că naturalul simbolizează spiritualul, astfel Biserica este la maturitatea ei completă acum: justificare, sfințire, botezul Duhului Sfânt. Noi tocmai am trecut prin cele Șapte Epoci ale Bisericii, acasă, tipizând aceea frumos.

⁶³ Și, apropo, a auzit cineva vreodată acele benzi despre epocile bisericii? Pe ultima dată când am desenat acele epoci acolo pe tablă, și Tatăl Ceresc știe că acest lucru este adevărat, când am completat-o cu cât de bine am putut, sub inspirația pe care mi-a dat-o Dumnezeu, acel Înger al Domnului pe care îl vedeți în fotografie (mulți ați văzut fotografia aceea, nu-i așa, cea Lumină?), a venit drept jos în încăperea, înaintea la vreo trei sute sau patru sute de oameni, a mers chiar acolo pe partea peretelui (ca o Lumină așa) și a desenat Singur acele epoci ale bisericii. Noi toți am stat acolo privind la El, L-am privit desenând prima epocă a bisericii, a doua, a treia, și a patra, a cincea, a șasea, și a șaptea.

⁶⁴ Acum, sunt oameni prezenți aici care sunt martori la asta. Ridicați mâna dacă așa este. Biblia a spus, „În gura a doi sau trei martori.”

⁶⁵ Toți care ședeau acolo, țipând și toate celelalte, am spus, „Iată! Acum, ați vrut să-L vedeți, toți vă puteți uita direct la El.” La ora unsprezece ziua, stând chiar acolo pe perete, și a desenat acele epoci ale bisericii, chiar atât de mult Duh, și apoi

întunericul să arate că Duhul a fost înăbușit și a trecut prin Epoca Întunecată și s-a întors drept jos din nou, doar așa cum am desenat-o eu. Și o avem, poze cu asta, și totul desenat, atârând pe perete. Și acolo a fost chiar exact. Trebuie să fi fost că Duhul Domnului a fost mulțumit că aceea a fost completată, pentru că El s-a întors și a adevărit căci aceea era corectă.

⁶⁶ Și noi trăim în Epoca Bisericii Laodicea, epoca bogată a bisericii în care ei cred că nu au nevoie de nimic, și nu știu că sunt goi, mizerabili, orbi; și nu o știu, vedeți. Acum, toate acelea, simbolizează.

⁶⁷ Acum, același soare care strălucește în . . . răsare în Est este același soare care apune în Vest. Acum, să ne oprim doar un minut să-i dăm un fundal acestui mesaj. Știm că soarele, adică s-o-a-r-e, sistemul solar. Dar F-i-u-l lui Dumnezeu a venit jos, în strălucirea lui Dumnezeu și Lumina lui Dumnezeu, în Est. Și noi am avut două mii de ani acum, considerați de Domnul, El a spus, „Va fi un timp care nu va fi nici zi nici noapte, doar un fel de zi mohorâtă; dar în timpul de seară va fi Lumină.”

⁶⁸ Acum, dacă observați, Duhul Sfânt s-a coborât mai întâi peste poporul Răsăritean. Apoi am avut un timp în care doar ne-am înscris la biserică, și mici capete să fie ridicate, și să se lupte pentru micuțe cauze. Dar apoi în timpul serii, în emisfera Vestică, va fi Lumină. Și noi suntem la acel timp acum! Civilizația a venit ca o mare rupere din Est, adunând păcatul tot timpul pe măsură ce venea, și aceasta a lovit Coasta de Vest ca o barieră de sunet, și a căzut înapoi, și cel mai coruptibil loc pe care îl cunosc este pe Coasta de Vest. La tot ce vreți să vă gândiți, ei îl au, păcat, corupție, divorț, căsătorie, Hollywood, chiar gaura iadului! Exact așa este.

⁶⁹ Eu cred în sfințenia veritabilă a Bibliei. Și eu nu cred în această corupție și lucru putred care dă un exemplu înaintea oamenilor noștri, numit Hollywood. Și eu am fost întotdeauna împotriva la asta. Și eu cred că un om care are Duhul lui Dumnezeu în el ar fi împotriva la asta, pentru că Duhul lui Dumnezeu îi va mărturisi că „este greșit”.

⁷⁰ Acum eu cred că asta este unul dintre . . . Obişnuiam să mergem la Paris să luăm modele dezbrăcate pentru a ne dezbrăca femeile, acum Parisul vine aici să le ia pe ale noastre. Vedeți? Hollywood conduce lumea. Și modelele nude pe care le avem noi astăzi, întrec Franța (gândiți-vă la asta!), acel loc bețiv, bătaios, imoral, și totuși, Hollywood-ul îl întrece întru totul.

⁷¹ Și toate televiziunile noastre, tot ce au în acestea sunt necenzurate, doar glume murdare, și corupție putredă, doar s-au infiltrat în fiecare lucru. Și oamenii, diavolul . . . Nu ne-am fi trimis copiii la—la cinematografe cu ani în urmă, noi Penticostalii timpurii, dar acum diavolul ne-a strecurat una

și a pus-o chiar în casă peste noi. Vedeți? Astfel el a băgat cinematografia chiar înăuntru.

⁷² Acum, și este—este așa un—un lucru îngrozitor când te—când te gândești că lumea a ajuns în această corupție, din cauză că toată murdăria, vedeți, și doar a plutit încoace, venind cu civilizația.

⁷³ Dar tot timpul. . . Am să predic într-una din aceste zile, cu voia Domnului, în câteva zile, despre *Numărătoarea Inversă*. Voi știți, eu—eu sper că voi orbitați, și astfel noi—noi doar vedem acolo ce are loc. Dumnezeu a fost în stare să facă ceva cu Biserica Lui, de asemenea, tot timpul, voi vedeți, în timp ce aceste lucruri se petrec. Și acum noi suntem la timpul sfârșitului, mulțumim Domnului!

⁷⁴ Fiecare epocă și-a avut mesajul și mesagerul ei. Dumnezeu a avut grijă de asta. Fiecare. . . Chiar și în epocile bisericii, aflăm că fiecare a avut un mesager, și fiecare și-a trăit epoca lor; și altul a venit înăuntru, și acela a ieșit afară; și altul a venit înăuntru; înainte în jos până la a șaptea epocă a bisericii; fiecare stea, fiecare înger al bisericii, fiecare mesager.

⁷⁵ Și aflăm, la ultima epocă a bisericii, în Apocalipsa 10, trebuie să fie un sunet de trâmbiță, și acolo erau șapte glasuri rostite la. . . Ele nu au fost permise să se scrie. Ci a fost pecetluită pe partea din spate a Cărții, cele șapte peceți erau pe partea din spate a Cărții. După ce Cartea este scrisă, atunci Ea este pecetluită în spate acolo cu șapte peceți. Acum, nimeni nu știe ce sunt ele. Dar El a spus, „În zilele în care îngerul al șaptelea sună Mesajul lui,” acela este un înger *pământesc*, acum.

⁷⁶ Pentru că *acest* Înger s-a coborât din Cer; și *acesta* era pe pământ; *înger* este „un mesager,” un mesager al epocii.

⁷⁷ Și apoi noi observăm că El a pus a Lui. . . avea un curcubeu deasupra capului Lui și Și-a ridicat mâna și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, că nu va mai fi timp (când aceste șapte glasuri au rostit, șapte tunete au rostit glasurile lor). Și El le-a spus, „Nu scrie, ci pecetluiește-O.” Și noi am aflat că aceasta era pe partea din spate a Cărții.

⁷⁸ „Dar când îngerul al șaptelea și-a sfârșit Mesajul, profeția lui a acelei zi, atunci taina lui Dumnezeu se va sfârși,” toți știu că Biblia spune asta. „Taina lui Dumnezeu, ce este Dumnezeu, Cine este Dumnezeu, și totul despre calea în botez și așa mai departe, acestea toate vor fi stabilite în acea zi.”

⁷⁹ Fiecare mesager și-a avut mesajul său, și—mesajul și mesagerul epocii. Și este foarte remarcabil faptul că fiecare mesager. . . Noi chiar am aflat în epocile bisericii (și în seara aceasta noi vom merge înapoi în Vechiul Testament și aflăm că este același lucru) căci Dumnezeu trimite mesagerul din epoca aceea la sfârșitul timpului; întotdeauna la sfârșit, niciodată la început. La sfârșit!

⁸⁰ Acum, în timp ce epoca lui Luther s-a stins, atunci a intrat Wesley. Și când sfințirea lui Wesley s-a stins, epoca Penticostală a intrat. Vedeți? Este întotdeauna mesagerul cel care deschide noul mesaj la sfârșitul celui vechi. Asta s-a întâmplat în fiecare epocă. Știm că este adevărul.

⁸¹ Aceasta se repetă de fiecare dată prin Biblie. Găsim asta în Sfintele Scripturi, pe tot parcursul, căci tocmai la sfârșitul epocii vechi și începutul celei noi, acea epocă se stinge și o epocă nouă vine înăuntru, Dumnezeu îl trimite pe mesager.

⁸² Și ca întotdeauna—întotdeauna, de fiecare dată când vine un mesager, este întotdeauna o chemare înapoi la Cuvânt, niciodată nu dă greș. Țineți minte, Aceasta este descoperirea completă a lui Isus Cristos, nu poate fi adăugat nimic la Aceasta sau luat din Aceasta. Este descoperirea completă a lui Isus Cristos. Și singura cale prin care putem fi vreodată siguri: dacă în mijlocul nostru apare ceva care este contrar acestei descoperiri, atunci este greșit. Vedeți? „Rapid înapoi la Cuvânt!” Și întotdeauna cheamă înapoi.

⁸³ Și în fiecare caz în Scriptură, fiecare caz, Dumnezeu folosește un profet să cheme acea epocă înapoi, întotdeauna. Nu ex- . . . Nu, nu dă greș nici măcar o dată, El întotdeauna trimite un—un profet! Și acum de ce face El asta? Este pentru că Biblia spune, „Profetul este cel la care vine Cuvântul lui Dumnezeu,” descoperitorul Cuvântului.

⁸⁴ Acum, eu—eu—eu sper că nu sunt înțeles greșit. Vedeți? Eu nu vreau să fiu înțeles greșit, dar eu vreau să fiu cinstit și credincios la chemare. Noi vrem să fim așa.

⁸⁵ Acum, Dumnezeu întotdeauna folosește un—un profet, un om. Dacă folosiți o grămadă de oameni, obțineți idei diferite; vedeți, fiecare om, doi oameni. El nu a avut niciodată doi profesii majori pe pământ în același timp. El ia unul, astfel încât celălalt să-i poată lua locul pentru o altă zi, un alt mesaj. El nu are niciodată doi, El are câte unul pe rând.

⁸⁶ Și Dumnezeu infinit nu își schimbă niciodată programul, El trebuie întotdeauna să stea cu ce a început. Acela-i motivul că noi putem avea încredere în ceea ce spune El, El nu se poate schimba. Dacă El a mântuit un om pe baza credinței lui în Dumnezeu, următorul om va trebui să fie mântuit în același fel.

⁸⁷ Când Dumnezeu a făcut un loc unde să poată avea părtășie cu făptura Lui, Adam a încercat să facă o cale el însuși, și a făcut frunze de smochin pentru el și soția lui, să facă șorțuri. Dumnezeu a respins asta. Și Dumnezeu a hotărât prin ce program sau pe ce bază El îl va întâlni pe om și să aibă părtășie cu el, și aceasta a fost sângele vărsat. Și El nu a schimbat-o niciodată.

⁸⁸ Acum, ca de la Metodist la Baptist, noi putem să dăm mâinile unii cu alții. Dar pe bazele dintre Metodști și Bapțiști noi nu

avem lucruri în comun, Eu trag pentru Baptist și voi trageți pentru Metodist, sau vice versa. Dar există o bază unde toți credincioșii se pot întâlni și asta este sub Sângele vărsat. Acolo este unde ne întâlnim și lăsăm la o parte toate aceste lucruri. Deci nu putem intra toți într-o organizație, nu putem face asta.

⁸⁹ Aceste mici organizații, eu cred că Dumnezeu a fost în asta, în toată treaba. Dar oamenii. . . pentru că suntem diferiți. Fiecare om vede diferit, fiecare persoană vede diferit, nu există două minți exact la fel. Nu există doi oameni perfect la fel, ei pretind; nu există două nasuri, nu există două amprente. Vedeți, suntem făcuți diferiți, astfel noi trebui să avem grupuri diferite.

⁹⁰ Dar Dumnezeu întotdeauna lucrează cu un individ. El nu te mântuie pentru că tu ești Metodist; El nu te mântuie pentru că ești Baptist; El nu te salvează pentru că tu ești Penticostal. El te salvează pentru că El s-a ocupat personal de tine! Și tu ești mântuit pe acea bază, că tu ai acceptat aceasta. Prin urmare, Dumnezeu, ca să se ocupe de tine, El nu lucrează cu tine în rânduiala bisericii Lui, El lucrează cu tine ca și un individ.

⁹¹ Așa dar, când Dumnezeu a trimis profeții Lui, mesagerii Lui ai Testamentului, El a vorbit cu un om, și omul acela a trebuit să aducă Mesajul. Alții au plecat de la el, peste tot, aducând același Mesaj. Dar trebuia să fie un singur cartier general. Dumnezeu întotdeauna l-a avut. Eu sunt mulțumitor că El îl are în seara aceasta; acela este Duhul Sfânt, desigur, noi știm cu toți. Acum, nu un grup, ci Duhul Sfânt este Cartierul General al lui Dumnezeu. Acela este Mesagerul lui Dumnezeu al orei.

⁹² Acum, pentru că, profetul este cel la care Cuvântul vine întotdeauna, dacă ei sunt un adevărat profet al Cuvântului, Dumnezeu își adevărește Cuvântul Lui prin acel profet.

⁹³ Acum, au fost mulți profeți falși, noi i-am avut peste tot prin epoci. Ne întoarcem la Vechiul Testament, îi vedem ridicându-se și vorbind în Numele Domnului, și era—nu era corect. Dumnezeu nu a avut nimic de-a face cu asta. El niciodată nu adevărește nimic în afară de Propriul Lui Cuvânt. El—El nu ar conduce treburile Lui în felul acela. Vedeți?

⁹⁴ Voi doar amintiți-vă, Dumnezeu adevărește numai Cuvântul Lui! Și numai un profet adevărat este. . . Și singurul mod în care vă puteți da seama dacă este adevărat sau nu, este prin Cuvânt. Acela este felul de a-l judeca.

⁹⁵ Acum dacă observați, ca în zilele când—când Mica, acolo s-au ridicat patru sute de profeți Evrei, înaintea lui Ahab și Iosafat, și au spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, „Suie-te și vei prospera.” Fundamental ei aveau dreptate. Atunci Mica a fost chemat pe scenă, acela pe care ei toți îl urau. Acum, se părea că dacă. . . Patru sute (eu—eu nu mă refer la prorocii lui Baal) Profeții Evrei s-au ridicat într-un acord, și au spus, „Suie-te la

Ramot din Galaad, Domnul te va binecuvânta și vei prospera.” Și acei oameni nu erau fățarnici, ei erau absolut inspirați! Dar a lor . . .

⁹⁶ Atunci de ce ar veni acest ins mic cu numele de—de Mica, care era fiul lui Imla, și s-a întors și a profetizat contrar lor? Acum, asta a necesitat îndrăzneală, a necesitat convingere. Vedeți? Dar cum a știut el că avea dreptate? Dacă voi ați fi stat acolo, cum ați fi știut voi asta? Singura cale pe care o puteți face, este să luați ce spune omul și să-o comparați cu Cuvântul. Vedeți? Acum, Mica era exact pe Cuvânt, pentru că Ilie, acel mare profet care avea Cuvântul Domnului, tocmai l-a blestemat pe Ahab și Izabela și toți. Vedeți? Și cum putea Dumnezeu să se întoarcă și să binecuvânteze ceea ce era blestemat? Vedeți, deci chiar nu avea cum să lucre.

⁹⁷ Acum, aflăm că Dumnezeu își adeverește Cuvântul. Cuvântul profetului, dacă el este un profet, atunci este . . . el vorbește conform cu Cuvântul. Biblia a spus într-un loc, a spus, „Dacă ei nu vorbesc conform cu legea și profeției, nu este Lumină în ei.” Apoi cheamă . . . Apoi acest mesager îi cheamă pe Cei chemați afară. El are dreptate prin Cuvântul lui Dumnezeu, dovedește că are dreptate.

Observați, observați, acum vom invoca câteva personaje și ascultați.

⁹⁸ Noe a fost martorul lui Dumnezeu pentru timpul sfârșitului antedeluvian. Acum, observați cât de contrar era mesajul lui pentru întreaga lume antediluviană. Păi, omul a fost considerat un om nebun. Păi, a lui . . . Dar, totuși, el avea exact Cuvântul Domnului. Acum, Dumnezeu a spus că „nu putea suporta păcatul,” astfel El . . . când oamenii au început să păcătuiască, atunci Dumnezeu s-a coborât și Noe a propovăduit mesajul din timpul sfârșitului. Când a fost asta? Chiar înainte de timpul sfârșitului, s-a ridicat acest mesager. Dumnezeu l-a trimis pe acest profet cu mesajul pentru timpul sfârșitului. S-a răs de el, a fost ridiculizat, batjocorit, și el a salvat doar mântuirea familiei lui. Așa este. Nimeni nu l-a crezut. Dar el avea mesajul din timpul sfârșitului. Acum, toți care nu au crezut au fost condamnați, iar cei care au crezut mesajul au fost salvați. Dumnezeu le-a dat Viață și ei au fost salvați, și acei care nu L-au crezut au fost pierduți.

⁹⁹ Acum, eu compar ceva. Observați-l pe Dumnezeu, cum El a făcut lucrul acesta de trei ori.

¹⁰⁰ Și trei este numărul perfect al lui Dumnezeu. Dumnezeu este desăvârșit în trei, ca, „Tată, Fiul, și Duh Sfânt,” și „justificare, sfințire, botezul Duhului Sfânt.” El este desăvârșit, căci *trei este* „desăvârșirea” Lui. *Cinci este* numărul de „har.” Șapte este . . . Numărul de „închinare,” *doisprezece. Patruzeci este* numărul de—de „prigonire.” Și *cincizeci este* „jubileu,”

închinare. „Cincizecime” înseamnă *cincizeci*. Și, patruzeci de zile Moise a fost ispitit, patruzeci de zile Cristos a fost ispitit, vedeți. Și toate aceste tipuri. Acum, Dumnezeu este perfect în trei.

¹⁰¹ Sunt trei distrugeri. Una dintre ele, când Noe a intrat *în* corabie; a doua oară, când Lot a ieșit *afară* din—din Sodoma. Observați, Isus s-a referit la ele, „Precum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, tot așa va fi la venirea Fiului omului.” Priviți! Unul a intrat *în*, celălalt a ieșit *afară*, și următorul merge *sus*. Aha. Vedeți? Aha. Merge *înăuntru*, iese *afară*, merge *sus*! Acum, aceasta este ordinea Domnului. Vedeți, Isus s-a referit la acei doi profeți. „Cum a fost în zilele lui Noe,” vedeți, „și cum a fost în zilele lui Lot,” Abraham fiind profetul, „cum a fost, așa va fi la venirea Fiului omului.” Vedeți, referindu-se înapoi la ei.

¹⁰² Acum, Moise, un alt profet, la sfârșitul epocii Egiptene. Aflăm că atunci când Dumnezeu urma să elibereze poporul Lui, și Egiptenii i-au persecutat atât de rău, și a făcut supraveghetori peste ei, stăpâni peste ei, adică. Și astfel atunci chiar înainte de distrugerea lor, Dumnezeu, ca întotdeauna, a trimis un profet cu Cuvântul Domnului. Țineți minte, profetul identifica exact ceea ce Dumnezeu (cu sute de ani înainte de aceea, cu patru sute și ceva de ani înainte de aceea) a promis lui Abraham, că sămânța lui va locui într-o țară străină, dar El îi va scoate cu o mână puternică. Știți, la rugul aprins când Moise l-a întâlnit pe Dumnezeu, și i-a spus, „Am auzit gemetele poporului Meu, am văzut suferințele lor, și Îmi aduc aminte de legământul Meu.” Amintindu-și de Cuvântul Său!

¹⁰³ Țineți minte, El încă își amintește de Cuvântul Lui! Vedeți? El nu dă greș, El trebuie să facă același lucru de fiecare dată. Motivul pentru care spun aceste lucruri, este ca să le țineți în mintea voastră și să vă gândiți. Chiar voi oamenii care ați fost bolnavi; observați că am zis, „ați fost” bolnavi.

¹⁰⁴ Acum, observați acum, voi oameni trebuie toți să vă amintiți aceasta, căci Dumnezeu nu se poate schimba! El este Dumnezeu neschimbător. Timpurile se schimbă, oamenii se schimbă. Dumnezeu este infinit, El nu se poate schimba! A Lui. . . El trebuie să rămână același, ieri, azi și în veci, El trebuie să rămână întotdeauna. Și dacă noi credem că Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, ne putem pune încrederea în orice a spus El. Vedeți?

¹⁰⁵ Acum, voi vedeți acolo cum vine mesajul Lui, cum Își trimite El mesajul. El nu poate schimba asta, El întotdeauna a făcut-o. El trebuie să rămână întotdeauna același. Acela-i modul în care El o va face întotdeauna. Acum, amintiți-vă, când face El asta? Chiar înainte de distrugere, chiar la sfârșitul epocii. Atunci este când El trimite mesajul Lui să Își cheme poporul afară, (ei întotdeauna îi încurcă), și iată-i că vin.

106 Acum, în zilele lui Moise, credincioșii au fost salvați, necredincioșii au pierit.

107 Cel care a crezut mesajul lui Moise din partea lui Dumnezeu, acum, ei nu ar fi făcut-o dacă Moise nu ar fi fost adevărat de Dumnezeu și să dovedească că Cuvântul lui Dumnezeu era cu el. Acea l-a făcut un profet. El a ieșit acolo afară și a spus, „Mâine, pe la ora aceasta, voi veți vedea așa-și-așa să aibă loc.” Mâine, a avut loc. Asta a fost tot. Orice profet adevărat al lui Dumnezeu care vorbește în Numele Domnului o va face. „Și se va împlini că *cutare-și-cutare* lucru va avea loc. Eu mă duc la Faraon, dar el se va împietri, va avea o inimă împietrită. El va zice că ne va lăsa să plecăm dar el nu o va face.” Și, s-a împlinit. Vedeti? De ce? Atunci poporul a știut că acest om era trimis de Dumnezeu. Și atunci au început să vadă că Dumnezeu l-a binecuvântat, și ei l-au onorat și, când au făcut asta, au avut loc lucruri mari.

108 Și oamenii care au râs și l-au batjocorit și nu au vrut să accepte mesajul lui, au pierit cu restul necredincioșilor.

109 Dar credincioșii au ieșit și au intrat în țara făgăduită, ei au mers sub mesajul uns al mesagerului. A fost un mesaj de eliberare, că Dumnezeu a făgăduit că Își va aduce poporul la o țară unde curge lapte și miere. Și s-a întâmplat, pentru că Dumnezeu deja a spus așa, și Moise a venit și a fost adevărat ca mesagerul din ziua aceea.

Acum, acest lucru ne arată foarte clar.

110 În regulă, apoi aflăm că Moise a fost identificat corect.

111 Și atunci la schimbarea epocii, a venit timpul pentru . . . între lege și har. Trebuia să vină un timp când acest Mesia despre care s-a vorbit trebuia să vină. Noi aflăm că timpul când oamenii au sucit legea, au făcut-o toată sub un grup mare de ceva, și aveau tot felul de—de tradiții omenești, pe care ei le-au injectat în aceasta. La schimbarea timpului a venit Isus, un alt Profet, Dumnezeu-Profet.

Acum, voi spuneți, „El nu a fost un profet.”

112 Biblia a spus că El era. „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un Profet ca mine.” El era Dumnezeu-Profet, la schimbarea timpului dintre lege și har, despre care El a vorbit în toți acești ani. După ce El i-a dat legea lui Moise, atunci la schimbarea timpului, când El a spus că se va împlini, atunci El s-a întors la har. Și El a trimis un Profet să profetească despre acel timp. Acum—acum, credincioșii, El i-a adunat; cei necredincioși au pierit în ziua Lui. Toți care au crezut în El au fost salvați; toți care nu au crezut mesajul Lui au pierit.

113 Asta-i exact ce a avut loc în zilele lui Noe; asta-i ce a avut loc în zilele lui Lot; asta-i ce a avut loc în celelalte zile, zilele lui Moise; asta-i ce a avut loc în zilele lui Isus Cristos. Pentru că au

disprețuit mesajul și au pierit, și acei care au crezut mesajul au pierit . . . sau au fost salvați.

114 Acum, acum, atunci intră dispensația bisericii. Noi am trăit în urmă în timpul lui Noe, antedeluvian; am intrat în dispensația legii; apoi în dispensația harului, biserica. Și acum dispensația bisericii se sfârșește. Noi toți știm asta.

115 Acum, dacă Dumnezeu a făcut *așa-și-așa* în acea dispensație, în celelalte două dispensații, El trebuie să rămână același și să facă la fel în această dispensație, pentru că El a spus că El o va face. Eu o voi dovedi în câteva minute, prin Cuvânt, că El a spus că El o va face. Acum, El nu-și poate schimba programul, El este Dumnezeu. Observați ce a făcut El în acele dispensații.

116 Acum ajungem la timpul final al dispensației bisericii. Asta am citit în seara asta:

Va fi Lumină în timpul serii.

117 Noi am avut mult timp mohorât, dar va veni Lumină. Același Fiu care a venit și a schimbat dispensația atunci, vine din nou! Aceea urmează să fie de la pământ la Slavă. Noi mergem în aceea. O dată am intrat *în*, data cealaltă am ieșit *afară*, și de data aceasta ne ducem *sus*! Vedeți? În regulă: înăuntru, afară, sus. Ajungem la timpul sfârșitului. Și nu doar că ne apropiem, deja am ajuns. Suntem la timpul sfârșitului!

118 Ce găsește Dumnezeu în acest timp al sfârșitului? Dumnezeu, găsește în acest timp al sfârșitului exact ce a găsit în alte timpuri de sfârșit, necredință! El întotdeauna a fost că, El, când El vine, El—El găsește necredința. El găsește că programul pe care El l-a așezat jos pentru oameni . . .

119 În urmă acolo în timpul lui Noe, dacă ei ar fi trăit după rânduielele Lui, ar fi oferit jertfele . . . Ei s-au îndepărtat de la aceasta. Când El a venit, El a găsit acest lucru, acel lucru funcționând greșit.

120 Același lucru a făcut când El a venit pe pământ, a găsit poporul și pe Farisei, și așa mai departe, după lege. Ce făceau ei? Chiar fără nicio sinceritate în asta, deloc, merg doar înainte și tămânjită prin orice cale veche, și „Și atât timp cât aderă la o biserică, asta-i tot ce aveau nevoie.” Și asta este ce a găsit El.

121 Și asta este ce a găsit El din nou! El găsește același lucru, oamenii nu se schimbă. Astfel dacă El a trimis programul Lui și oamenii nu l-au crezut acolo și au pierit, au crezut-o și au trăit, (acum, pe acele două), trebuie să fie la fel și de data aceasta. Trebuie să fie la fel. Nu . . .

122 A fost întotdeauna o luptă pentru mesager să separe vechiul de cel nou. Întotdeauna a fost acea luptă, pentru—pentru mesagerul care vine înăuntru să separe vechiul de nou, deși întotdeauna mesajul trebuie să fie Scriptural, acum, căci fiecare a prezis despre celălalt care urma să vină.

¹²³ Acum, să luăm, spre exemplu, pe Isus. Cât de greu a fost, ca El să vină înăuntru și să schimbe mesajul din lege în har. Totuși Biblia a spus că va veni în acest mod, „Va veni un—un Mesia, și jertfa zilnică va fi desființată.” Și noi știm că aceasta a fost profetit prin profeti. Ce lucru mare a fost pentru El să facă asta. Dar noi aflăm că El a făcut-o. Și acela . . . El a făcut-o pentru că Scriptura a spus, și credincioșii din ziua aceea (așa numiții credincioși) nu erau absolut deloc de acord cu El.

¹²⁴ Priviți la acei Farisei, Saduchei, ei aveau propriile lor tradiții și nimeni nu o să-i scuture de la aceasta. Asta-i ce au crezut ei, mama lor a crezut asta, tăticul lor a crezut asta, și bunicul lor, bunica credea asta, și „Moise a spus așa!” Dar același Moise care a dat legea a fost același Moise care a spus că acest Om va veni, și nu au reușit să recunoască lucrul acesta pentru că ei aveau Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu în tradiții și lăsaseră deoparte principiul de bază al Acestuia. Și trebuia să fie așa.

¹²⁵ Observați, fiecare a prezis că celălalt va veni. Fiecare dintre mesageri, după mesaj, prezicea că va veni. Acum, dar oamenii întotdeauna iau mesajul din ziua care l-au avut, ei îl stabilesc.

¹²⁶ Să analizăm lucrul acesta, puțin mai îndeaproape, hai să privim la Luther. Când Luther a propovăduit justificarea prin credință, el era mesagerul, îngerul acelei epoci a bisericii, în regulă, al Epocii Bisericii Sardin. Acum, observați, când el a propovăduit, i-a pus pe Luterani în ordine. Acum, deci, aici a mers Luther răspândindu-se înainte. Și când a venit Wesley, Epoca Bisericii Filadelfia, cu mesajul de sfințire, păi, i-a fost greu lui Luther să vadă asta. Acei Luterani nu credeau aceasta.

¹²⁷ Și atunci când Wesley i-a stabilit pe toți la Sfințenia Pelerinului și Metodiștii Liberi, și așa mai departe, pe baza sfințirii, și a apărut mesajul Penticostal, păi, a fost greu pentru un Metodist să creadă asta. Uh-huh, sigur, a fost. Vedeți, este o . . .

¹²⁸ Totuși unul vorbește despre celălalt, din punct de vedere Scriptural. Enoh a vestit despre distrugerile viitoare, prin răpirea lui, Dumnezeu luându-l acasă; el a fost un martor. Abraham le-a vorbit despre Moise. Și Moise a vorbit despre Mesia. Vedeți, au continuat să spună, unul despre celălalt. Mesia a vorbit despre acest timp, spunând ce va fi acesta!

Voi spuneți, „Ah, Frate Branham!”

¹²⁹ Oh, da, El a făcut-o! Haideti doar . . . Am multe Scripturi scrise aici, și mă voi referi doar la două sau trei dintre ele. Să luăm Matei 24. Acum să luăm Matei, capitolul 24, și să citim ce a spus El că se va întâmpla, cum „Națiuni se vor ridica împotriva națiunii.” Dar, țineți minte, apoi El coboară acolo jos și El spune, „Cum a fost în zilele lui Noe, și cum a fost în zilele lui Lot, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.” El a prezis asta, El a prezis că aceste lucruri se vor întâmpla!

¹³⁰ El a spus, „Acum, când toate acestea se întâmplau, timpul nu este încă,” și așa mai departe. Dar a zis, „Învățați o pildă de la smochin, când el este tânăr și dă ramuri, și toți ceilalți pomi, atunci voi știți că vara este aproape. Tot astfel, când voi vedeți că acest lucru vine la împlinire, să știți că timpul este aproape, chiar la ușă.” Acum, când voi vedeți ce? Smochinul înmugurind, și toți ceilalți pomi că au început să înmugurească, acesta era un semn. Și Israel a fost întotdeauna smochinul.

¹³¹ Ioel chiar a profetit despre aceasta, „Ce a lăsat viermele, omida a mâncat și a devorat întregul lucru. Dar Dumnezeu a promis, „Eu voi restaura, zice Domnul.” Și El o va face. Dar înainte ca El să o poată reșeza pe aceasta înapoi în starea ei spirituală, Biserica Neamurilor trebuie să fie luată afară. El nu va avea două dintre ele în același timp. Acum, voi nu puteți face ca Scripturile să se răsucescă în felul acesta. Vedeți? El niciodată nu a avut doi martori în același timp, martori majori, și El niciodată nu a—El niciodată. . . El nu are două Biserici în același timp.

¹³² Observați, asta. . . Biserica Neamurilor trebuie să fie luată la o parte întâi, pentru Iudei, atunci are loc sfârșitul celor Șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel. Cei trei ani și jumătate în care a profetit Mesia, și apoi El a fost stârpit, Prințul, în mijlocul celei de-a șaptezecoa săptămână. Și, apoi, mai sunt încă trei săptămâni și jumătate. Și noi aflăm doi profeti din Apocalipsa (Vedeți, El niciodată nu-și mai schimbă haina Lui.), din Apocalipsa 11, coboară jos și profeteșc Iudeilor. Acum, Biserica va fi dusă la timpul acela.

¹³³ Și noi vedem că Israel, pentru prima dată după câteva sute de ani, aproape peste două mii de ani, a devenit acum o națiune; cu armata proprie, moneda proprie. Israelul este în patrie; propria națiune, propriul ei steag, aparținând Națiunilor Unite. Ea este o națiune! Păi, acesta este unul dintre cele mai mari semne la care ne-am putea gândi, chiar acum, Israel în patria sa. Și Isus a spus, „Această generație care vede pe Israel că se întoarce în patria sa nu va trece până când nu se vor împlini toate aceste lucruri.” Vedeți, El a vorbit despre această zi.

¹³⁴ Lăsați-mă doar să dau alta. În Doi Timotei 3, El a vorbit despre biserica din timpul sfârșitului, a spus, „Vor fi obraznici, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu.” Considerați lumea bisericii, pretutindeni, „iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu,” rămân acasă și se uită la un program de televiziune în loc să participe la adunarea de rugăciune de Miercuri seara.

Spuneți, „Aceștia sunt Bapțiștii.”

¹³⁵ Aceștia sunt Penticostalii! Sigur! Da, domnule. Oh! „Obraznici, îngâmfați, iubitori de plăceri”; puneți Cuvântul chiar sub nasul lor, ei nu se vor uita la Acesta. Aha. „Iubitori de

plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu”; spuneți femeilor că nu ar trebui să-și scurteze părul, ele îl scurtează oricum. Aha. „Iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, și disprețuitori de cei care sunt corecți. Având. . .”

Voi ziceți, „Aceia sunt ateștii.” Nu! Nu!

¹³⁶ „Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i Puterea,” Puterea care vă poate elibera din această bântuire, sistemul lumii actuale. „. . . Puterea lui; îndepărtați-vă de astfel de oameni.” Nu contează ce zic ceilali oameni, ești tu ca un individ înaintea lui Dumnezeu, tu ești cel ce trebuie să răspunzi. Nu contează ce face această femeie sau ce face acea femeie, sau, ce face acest bărbat sau ce face acel bărbat, sau, ce spune acest predicator sau ce spune acel predicator; ești tu și Dumnezeu. „Având o formă,” după tradiție, „dar tăgăduindu-i Puterea; îndepărtează-te de astfel de oameni.” Trăim noi în acea zi? Sigur că da!

¹³⁷ Priviți din nou în ultima epocă a bisericii. Duhul Sfânt, Isus Însuși, „Eu Isus am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri.” Și Apocalipsa, capitolul 3, care vorbește despre această epocă a bisericii, Isus dă mărturie despre ce va avea loc în zilele din urmă, a spus, „Biserica se va îmbogăți, Laodicea, căldică,” poate doar să sară destul când cântă muzica, ca să strige. Vedeți? Așa este. Dar pentru o mărturie și o viață care să se curețe, este departe de asta.

¹³⁸ Eu nu. . . Eu nu v-aș răni pentru nimic, dar am avut o vedenie nu de mult că eram în Paradisul lui Dumnezeu. Eu nu pot decât să vă spun Adevărul. Dumnezeu, ajută-ne pe noi slujitorii să fim cinstiți în aceste lucruri și să spunem Adevărul!

¹³⁹ Vedeți? „. . . ? . . . rece . . .” Biblia a spus că ei vor fi în felul acela, deci ei vor fi așa. Dacă a atins-o perfect cu Luther, a atins-o perfect cu. . . în Epoca Filadelfiei cu Wesley, aceasta trebuie să vorbească și să fie perfectă. . . A vorbit-o, și va fi exact așa în Laodicea.

¹⁴⁰ „Bogată, nu are nevoie de nimic!” Noi putem pune miliarde de dolari în clădiri, putem pune toate cele de fiecare—ce fiecare. . . distracție lumească, putem zidi cele mai frumoase biserici. Asta este în regulă, nimic, asta este perfect în regulă.

¹⁴¹ Dar eu încerc să spun, că atunci când Mesajul începe să se avânte peste ei, ei nu te vor. „Tu ești un nebun! Ești un fanatic! Ar fi trebuit să trăiești cu cincizeci de ani în urmă.” Vedeți? Oh, v-ați putea gândi că, „Eu nu aș vrea să am un astfel de păstor.” Este păstorul vostru, oricum! Izabela nu ar fi admis niciodată că acel Ilie era păstorul ei, dar sigur că era. El cu certitudine era. El a fost trimis, un exemplu, un mesager la națiunea Israel. Și astăzi prețiosul Duh Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu este un Mesager pentru biserică, să-i îndrepte și să-i aducă înapoi la Cuvânt. Noi

vorbim despre Acesta, dar nu vedeți pe nimeni să se miște. Uhhuh, vedeți, noi încurcăm atât de mult acele lucruri.

142 Am auzit pe cineva, ca într-o mărturie, spunând, „Înălțați-L, cum Îl înălțați?” Și, oh, au doar mici istmuri! Cineva a spus, „Vegheați și rugați-vă,” asta înseamnă să păstrați un ochi deschis când vă rugați, priviți cu celălalt. „Vegheați și rugați-vă.” (Păi bine, *vegheați* înseamnă „vegheați după venirea Domnului,” și rugați-vă tot timpul.) Vedeți, doar întoarce lucrul în jur.

143 Prin urmare, în asta, ce facem? Noi facem o mică tradiție a noastră (și apoi dacă. . .) fie că este construită de Dumnezeu sau nu. Și mergem afară, primul lucru care-l știți, avem un grup mic care ne urmează, și îi tragem la o parte de corpul central al bisericii. Așa este. În loc să intrăm și să ne rugăm și să rezolvăm lucrul, și să lăsăm trupul să meargă înainte, noi facem acele lucruri fie că este construit sau nu. Dacă tu ai Adevărul, atunci stai cu Adevărul. Asta-i exact corect. Dar lăsați ca acesta să fie Adevărul Biblic mai întâi! Observați, prin. . . această epocă Laodiceană.

144 Și profeții, ăăă, Duhul Sfânt vorbind prin Pavel, care era Mesia. Nu era Pavel, era Cristos! „Dumnezeu, în multe rânduri și în multe chipuri a vorbit părinților noștri prin profeți, în această ultimă zi, prin Isus Cristos,” Evrei 1, observați, Duhul Sfânt, Cristos, Evanghelia centrată pe Cristos, Cuvântul centrat pe Cristos. Și dacă Acesta este centrat pe Cristos, și a fost adevăr- . . . Dumnezeu Îl va adevăra că este Adevărul.

145 Iată de ce voi Penticostalii primiți Duhul Sfânt în credința Metod- . . . în înfruntarea sfințirii Metodiste, pentru că voi erați exact pe Cuvânt.

146 Iată de ce voi Metodiștii v-ați sfințit când Luteranii nu credeau în lucrul acesta, voi erați pe Cuvânt.

147 Iată cum voi Luteranii ați fost mântuiți, justificați, pentru că mesagerul vostru a propovăduit justificarea, și a protestat împotriva bisericii Catolice care era o fraudă a tuturor. Ei doar credeau în biserică; voi v-ați întors la Biblie, și ați luat acel adevăr Biblic și v-ați ținut de el.

148 Și apoi a venit Wesley cu un alt adevăr, și v-ați ținut de acesta; apoi au venit Penticostalii cu un alt adevăr, și v-ați ținut de acesta; atunci dacă vă puteți ține de acela și vedeți că este corect, de ce să nu luați întregul lucru care s-a dovedit corect? Credeți-l în totalitate!

149 Acum, când noi vedem acești mesageri, noi știm atunci. Îl vedem pe Cristos, marele Dumnezeu-Profet precizând că aceste lucruri că se vor întâmpla în zilele din urmă. Ce face aceasta? Introduce timpul recoltei. Introduce timpul în care recolta urmează să fie recoltată, ce va fi în zilele din urmă. Voi o vedeți?

¹⁵⁰ Acum, aceste lucruri vor fi în zilele din urmă. Noi știm ce fel de recoltă așteptăm. Căutăm o biserică care a avut cândva Lumină, s-a îndepărtat de Ea, s-a dus la farmecul lumii, toată lustruită (e asta corect?), îndepărtându-se, luând înăuntru orice fel de membru, și orice, și numesc asta penticostali, botează orice.

¹⁵¹ Apa nu salvează un om. Este nevoie de Sângele lui Isus Cristos. Nu există Viață în apă. Viața vine în celula de Sânge; este nevoie de sfințire să curețe acea viață, să ucidă dorința păcatului; apoi Duhul Sfânt vine în acele vase curate și le pune deoparte în lucrare, slujbă. Altarul a sfințit vasul, dar. . . umplerea acestuia este ceea ce l-a pus în slujbă. A fost pus deoparte *pentru* slujbă, acum trebuie să fie pus în slujbă. Și Duhul Sfânt pune biserica în slujbă. Îmi plăcea cântarea aceea mică:

Ei erau adunați în camera de sus,
Toți rugându-se în Numele Lui,
Au fost botezați cu Duhul Sfânt,
Și puterea pentru slujbă a venit;

Da. Și restul din aceasta zice:

Ce a făcut El pentru ei în ziua aceea
El poate să facă pentru voi la fel. (Sigur.)

¹⁵² Recolta; profeții; ne-am oprit acolo la Cristos. Acum ne întoarcem puțin înapoi.

¹⁵³ Isaia, profetul, cum a mărturisit el, a profetit despre timpul sfârșitului. El a zis, „Întregul trup va deveni plin de răni putrede, fiecare masă va fi plină de vărsături!” Păi, bărbați și femei astăzi, ei iau împărtășirea, trăind cu două sau trei neveste, sau doi sau trei bărbați, (exact) tot felul de . . . fumează țigări, și toate acele lucruri; vin în biserică și iau împărtășirea!

¹⁵⁴ Acum, eu aș putea merge doar puțin mai jos decât atât, dar eu doar voi aștepta o vreme, poate că nu e chiar momentul potrivit. M-am simțit doar puțin controlat la ceea ce urma să spun. Dar eu. . . Voi puteți citi printre rânduri. Știți ce spune Biblia, care sunt lucrurile obișnuite și neobișnuite.

¹⁵⁵ Toate aceste lucruri le vedem întâmplându-se atunci, și națiunea. . . știința spune că este. . . cu patru sau cinci ani în urmă, „Mai sunt trei minute până la miezul nopții.” Israel este în patria lui. Biserica este în Laodicea. Oh, Doamne! După ce căutăm? Care-i situația?

¹⁵⁶ Noi așteptăm Lumina de seară. Oh, mă întreb, dacă Aceasta ar veni, dacă noi am recunoaște-O? Sau ar trece peste capetele noastre, așa cum a făcut-o în alte vremuri? Ei niciodată nu știu aceasta până când este dusă prea departe.

¹⁵⁷ Țineți minte, acel popor religios a fost cel care i-au ucis pe profeții care au fost trimiși la ei. Isus a zis așa. A zis, „Voi

fățarnicilor!” A zis, „Voi împodobiți mormintele profeților, și părinții voștri i-au pus acolo și apoi le zidesc mormintele.”

¹⁵⁸ Priviți la biserica Romano-Catolică, a împodobit mormântul Sfântului Patrick, a împodobit mormântul Ioanei d'Arc. Au ucis-o pe acea femeie, și au ars-o ca pe o vrăjitoare, pentru că era spirituală, pentru că ea vedea vedenii. Au ars-o pe rug, ca pe o vrăjitoare. Două sute de ani mai târziu au dezgropat trupurile preoților și le-au aruncat în râu, să facă penitență, recunoscând că ea era o slujitoare a lui Cristos. Dar, în acea zi, ei nu au știut cine era ea, în timp ce biserica trecea pe acolo.

¹⁵⁹ Și va trece chiar peste capetele oamenilor și ei nu O vor recunoaște niciodată.

¹⁶⁰ Isus, ei nu au știut că El era Fiul lui Dumnezeu până când a fost mort și îngropat și înviat din nou. Nu i-a acuzat Petru în Ziua Cincizecimii? „Voi oameni cu mâini rele ați luat pe Prințul Vieții, și L-ați ucis, L-ați omorât!”

¹⁶¹ Oh, semnalul roșu sclipitor al venirii Lui este coborât! Amin! Noi suntem la sfârșit. Amin. Acel semnal roșu sclipitor este peste tot, pretutindeni, „Ichabod,” scris pe. Timpul s-a sfârșit. Timpul s-a terminat!

¹⁶² Știința a ajuns la capăt. Așa este. Au inventat ceva acum cu care pot să explodeze întreaga lume, fiecare se teme de celălalt. Ei sunt la timpul sfârșitului.

¹⁶³ Civilizația, a ajuns la un punct în care oamenii . . . apogeul oscilează invers. Oamenii nu se comportă ca oameni civilizați. V-ați putea imagina un om care vrea să fie un beatnik, cu mustățile atârând în jos așa, cu nădragi lui atârând de pe șoldurile lui, mergând împedicat prin curtea școlii așa? Inteligența lumii care urmează să vină după aceasta, dacă mai este ceva din aceasta, să ducă fete micuțe de paisprezece ani, ele afară pe stradă.

¹⁶⁴ Astăzi, în motelul meu, era întinsă o mamă acolo cu haine nici cât un dop pentru o pușcă muschetă, și soțul ei întins acolo afară în același fel, și acel vânt rece. Ei cred că corpul lor este atât de frumos încât trebuie să îl expună. Nu vă dați seama că acela este diavolul? Așa este. Se dezbracă de haine, numai nebunii fac asta. Legiune a făcut-o pentru că era nebun. Observați! Și noi avem asta, dar asta se numește „moda,” asta se numește „modern.” Noi o numim „Diavolul!” Eu am Biblia ca să o dovedesc că este diavolul. Este posesiune diavolească, posesiune demonică (nu opresiune). Posesiune, el te are! Așa este. Să le spun despre asta? Vor exploda. Nu vor să aibă nimic de-a face cu Aceasta! Nu, domnule. Ei au propriile lor idei, pentru că la morga unde ei merg, nu o mustră niciodată. Atragerea sexuală este practică în școli și în biserici, și păstorii se tem să mustre asta, ceva foarte rar.

¹⁶⁵ Zilele trecute am auzit un lucrător, a zis, „Când au inventat acest lucru albastru pentru ochi, și—și buze roșii, ei au făcut o

lume mai frumoasă.” Un slujitor al Evangheliei, în amvon, care ar face o astfel de remarcă, el are nevoie de o călătorie la Calvar. Corect. Exact așa este, pe când Biblia condamnă asta!

¹⁶⁶ Și un grup Penticostal i-a spus unei surori care a venit la acel loc, plângând, pentru că ea își avea părul ei făcut pe spatele capului ei, cu păr lung, au zis, „Roata ta de rezervă s-ar putea dezumfla.” Au zis, „Trebuie să tai acel păr, pentru că Biblia a zis că ea avea . . . în Isaia, capitolul 5, aveau roți rotunde ca o lună.” Acum, cum poate să spună Biblia că „o femeie face un lucru neobișnuit,” că nu este potrivită pentru a trăi cu ea când își taie părul, ea dovedește că își necinstește capul, și apoi părul lung . . . ? . . . Cum puteți voi face Biblia să spună așa ceva? Păi, ce se întâmplă cu femeile noastre Penticostale? V-ați uitat prea mult la televizor! Ați văzut prea multă lume, și nu vă interesează destul de mult Cuvântul lui Dumnezeu. Acum, Biblia a zis asta. Asta-i ce a zis Biblia. Acela nu sunt eu, acum, aceea este Biblia!

¹⁶⁷ Oh, atracție sexuală! O doamnă mi-a spus nu demult, vorbeam despre cele care poartă acești pantaloni scurți, a zis, „Eu—eu port pantaloni.”

¹⁶⁸ Am spus, „Asta-i mai rău.” Voi . . . Biblia a spus așa. El nu se poate schimba.

¹⁶⁹ Voi ziceți, „Acela-i Baptistul.” Aceia sunt Penticostalii. Eu vorbesc cu voi. Așa este. Asta-i adevărat.

¹⁷⁰ Dar care-i treaba? Care-i situația? Cineva a lăsat jos barierele pe undeva. Un vechi predicator prieten de-al meu obișnuia să spună:

Noi am lăsat jos barele, noi am lăsat jos barele,
Noi am compromis cu păcatul.
Noi am lăsat jos barele, oile au ieșit afară
Dar cum au intrat caprele înăuntru?

¹⁷¹ Care-i situația? Când voi lăsați jos barele, barele Cuvântului lui Dumnezeu! Amintiți-vă, era programul lui Dumnezeu să fortifice Biserica Lui prin Cuvântul Lui, la început.

¹⁷² Și când Eva a raționat și a zis, „Ei bine, acum, nu este rezonabil, aș putea trăi la fel de bine ca ei . . . ?” Ah! Aceea a făcut-o.

¹⁷³ Și aceea întotdeauna a făcut-o. Acela-i motivul că i s-a interzis să fie o predicatoră. Vedeți, aceasta doar a lăsat în jos barele. De acolo (biserica) au ieșit rădăcinile ei, de la Rusalii, și astea sunt rădăcinile. Nu este o Scriptură pentru asta. Vedeți? Acum, ce faceți atunci? Voi obțineți aceeași conglomerare care ați avut-o înapoi acolo în Eden. Observați, acum, apoi când ajungem la Cuvânt, voi spuneți despre Acesta . . .

¹⁷⁴ Nimeni nu I se poate opune! Provoc pe oricine să o spună. A predicat despre *Sămânța Șarpelui*, așa de mulți au explodat

privitor la aceasta. Am rugat ca un om să vină să mă înfrunte referitor la asta. Eu nu-i găsec.

175 La Chicago nu de mult, voi aveți benzile, au crezut că m-au prins în cursă cu ceva. Ei au avut întreaga Asociație Metropolitană a Slujitorilor din Chicago, Fratele (Cum îl cheamă?) Tommy Hicks, Fratele Carlson era acolo. Și cu două seri înainte de aceea, Domnul m-a trezit noaptea, a spus, „Du-te și stai lângă acea fereastră.” M-am dus, și era furtună. El a zis, „Acum, ei ți-au întins o capcană.” A zis, „La acest dejun, să nu te temi. Mergi înainte, Eu voi fi cu tine.” Acum, asta este în Numele Domnului. Îi puteți întreba și să aflați. Este pe benzi, prezis mai dinainte: A zis, „Acum, să nu te teme să mergi, ci du-te stai,” a zis „Eu voi fi cu tine.”

176 Și a doua zi l-am întâlnit pe Fratele Carlson, șeful filialei de acolo, și Tommy Hicks. Și El mi-a spus că mă voi întâlni cu ei și ne vom duce la un loc numit „Town and Country” pentru dejun. Eu am șezut jos acolo întocmai exact. Am zis, „Frate Hicks, tu ești un doctor în divinitate și noi urmează să ne întâlnim cu un grup mare de slujitori aici, asociația lor din Chicago, de ce nu te duci tu să vorbești în locul meu? Eu am făcut multe lucruri pentru tine.” Eu doar îl testam.

A zis, „Oh, nu așa putea face asta, Frate Branham.”

177 Am zis, „Ei bine, de ce nu te duci tu?” Am zis, „Aș face orice pentru tine, acum tu de ce nu faci doar asta pentru mine?”

178 El a zis, „Oh, eu nu așa putea să o fac, Frate Branham. Ei nu ar sta liniștiți pentru asta.”

Fratele Carlson a zis, „Nu, ei nu ar vrea.”

179 Am zis, „Tu știi de ce.” Am zis, „Dați-mi voie să vă spun ceva, este pentru că voi, voi amândoi, știți că ei mi-au pregătit o întrebare capcană.” Și am zis, „Voi o aveți.” Acum, asta este pe bandă. Dacă vreți banda, se poate avea. Și voi îi cunoașteți pe toți acești oameni. Și am zis, „Alaltăieri seara, am văzut o vedenie că noi vom sta aici în această dimineață și Tommy va refuza asta.” Am zis, „Acum fiți atenți, voi sunteți. . . voi ați închiriat camera aceia de hotel.”

„Da.”

„Ați plătit deja chiria pe ea.”

„Da,” Fratele Carlson.

180 „Dar nu veți reuși să o păstrați. Aceasta este AȘA VORBESTE DOMNUL!”

„De ce?”

181 „Veți merge într-un alt loc. Aceea este o—aceea este o cameră verde; noi mergem într-o cameră maro. Eu voi fi în colț; Doctor Mead va șede la dreapta mea; și acel slujitor bătrân de culoare și soția lui vor sta aici la stânga,” exact așa cum urma

să fie. Și am spus, „Fiți atenți acum, veniți. Voi l-ați văzut pe Dumnezeu vindecând bolnavii, priviți-L în luptă o dată!” Am zis, „El este mare, minunat.” Am zis, „Doar fiți atenți la întrebări și vedeți cât de tăcut este.”

Și când am ajuns acolo în dimineața aceea . . .

¹⁸² Dacă vreți banda . . . Jim, tu o ai, nu ai adus-o? Chiar aici, chiar aici, voi puteți avea banda dacă o vreți, la întâlnire.

¹⁸³ Am zis, „Ce aveți împotriva mea? Ce-i treaba cu voi inșilor?”

¹⁸⁴ Fratele Carlson a zis, „Păi, Fratele Branham mi-a spus acum două zile că vom avea . . .” Și ei nu au luat clădirea, au anulat-o. Nu au putut să-i lase să o ia pentru că a luat-o un grup muzical și ei nu au știut că ei aveau avansul dat pe asta, atunci au fost nevoiți să o anuleze pentru Oamenii de Afaceri. Și probabil că ați auzit mesajul despre aceasta, Fratele Williams aici, și aici, de asemenea. Și—și—și el a zis, „Fratele Branham mi-a spus exact unde va ședeja fiecare persoană, și mi-a spus exact ce va avea loc.” A zis, „Un lucru,” a zis, „Eu . . . mulți dintre noi s-ar putea să nu fie de acord cu Fratele Branham referitor la Mesajul lui, dar,” a zis, „trebuie să recunoaștem un lucru, el nu se teme să-L spună,” deci—așa că apoi a zis, „neînfricat cu Acesta.” A zis, „Acum, poftim, Frate Branham.”

¹⁸⁵ Am zis, „Acum, înainte să începem, aș vrea ca un om, referitor la ceva ce am spus, să ia acea Biblie și să stea aici alături de mine.” Și acela a fost cel mai tăcut grup de care ați auzit vreodată. Am zis, „Atunci, dacă nu-l puteți susține, atunci lăsați-mă în pace! Da. Fraților, eu sunt aici ca să pun umărul cu voi, dar noi trebuie să ne întoarcem la faptele Bibliei.”

¹⁸⁶ A zis, „De ce nu—de ce nu le lași în pace pe acele femei? Oh, da, tu ești un . . . oamenii cred că tu ești un—un văzător al lui Dumnezeu.”

Am zis, „Eu nu am spus asta niciodată.”

¹⁸⁷ El a zis, „Dar oamenii cred asta.” A zis, „De ce nu—de ce nu le lași în pace pe acele femei?” A zis, „Și să nu le mai spui despre felul cum trebuie să se îmbrace și că își taie părul și lucrurile pe care trebuie să le folosească. De ce nu le lași în pace? De ce nu le înveți cum să primească daruri și—și să facă ceva pentru slava lui Dumnezeu?”

¹⁸⁸ Am zis, „Cum în lume să le pot învăța algebra când ele nu vor să-și învețe nici măcar ABC-ul?” Așa este. Voi trebuie să vă întoarceți la temelie și să începeți.

Dumnezeule, ai milă de noi acum. Da, domnule.

¹⁸⁹ Iată-ne aici, timpul sfârșitului! Lumina roșie în jos, sclipind! Venirea Domnului este la îndemână. Da, domnule. Ascultați! Mesajul din timpul sfârșitului ar trebui să întâmpine condițiile din timpul sfârșitului. Unde s-au îndepărtat, Mesajul ar trebui să-i aducă înapoi. Întotdeauna, Mesajul din timpul

sfârșitului întâmpină condițiile din timpul sfârșitului. Peste tot în Scriptură. Va trebui să o faci de data aceasta, o chemare înapoi la Cuvântul original. Oh, doamne! Cum au făcut alți mesageri în acea zi, acest Mesaj va trebui să fie la fel. Ne este promis aceasta! Dumnezeu a promis asta în Cuvântul Lui! Maleahi 4, a spus că se va întâmpla, „Și va restaura Credința copiilor înapoi la părinți.” A promis-o, și noi trăim în acea zi!

¹⁹⁰ Oh, a fost întotdeauna, de fiecare dată, un grup de conducători care îi încurcă de tot pe oameni. Nu e vorba atât de mult de oameni; conducătorii sunt cei care îi încurcă. Acum să. . .

Voi ziceți, „Oh, Frate Branham!”

¹⁹¹ Ei bine, acum, doar un minut acum, noi trebuie să facem acest lucru Scriptural. Dacă nu este Scriptura, atunci nu este bun. Prin cuvintele lor de înțelepciune, în conducerea lor neinspirată, cuvinte de înțelepciune lumească, ei. . . Păi, există unii din acei genii care pot așeza aceea împreună, dar voi credeți că Satan nu este un geniu la aceasta, de asemenea? Nu s-a apropiat el, deci, de Isus Cristos și I-a dat un motiv, și chiar I-a citat Scriptura? El a făcut-o! El este un geniu la asta. Dar Isus nu sa certat niciodată cu el, El a zis, „Este scris, de asemenea! Treci înapoia Mea, Satano.” Da, conducere neinspirată.

¹⁹² Priviți-l pe Core, în zilele când Dumnezeu l-a trimis pe Moise cu mesajul, și Core și Datan s-au gândit, au venit la Moise, și au zis, „Acum, doar un minut, tu ieși prea mult asupra ta! Tu crezi că tu ești singura piatră de pe plajă; rața în baltă, tu ești singurul. Eu îți voi face de cunoscut că și alți oameni sunt sfinți, de asemenea!” Moise nu a spus că ei nu erau sfinți. Dar el avea o însărcinare, el trebuia să o îndeplinească. Și ei au organizat un grup și veneau împotriva lui Moise.

¹⁹³ Și Dumnezeu i-a spus, „Du-te stai acolo în ușă.” Acei oameni aveau cădelnița în mâna lor, și voi știți ce ar fi făcut cea cădelniță. Dumnezeu a deschis pământul și i-a înghițit. Și ei aveau foc de la altar, în aceasta. Cu focul în cădelniță, pe cât de fundamental era, ei nu au reușit să recunoască mesajul.

¹⁹⁴ Dumnezeu a zis, „Eu te trimit pe tine, Moise, acolo jos să faci acest lucru. Tu să-i aduci aici.”

¹⁹⁵ Vedeți, ei nu au reușit să recunoască acest lucru. Moise era „prea drept” cu ei. Cum era Ilie, la Școala Profetilor, „prea drept,” a stat cu Cuvântul.

¹⁹⁶ Asta s-a întâmplat cu voi Penticostalilor, trebuia să vă separați de restul lumii, drepti cu Cuvântul. Acum nu vă duceți înapoi chiar în lucrul din care ați ieșit, vă lăsați deviați! Nu vă tăiați ancora de la Calvar. Țineți-vă de Cuvântul lui Dumnezeu, căci „Pe această piatră Îmi voi zidi Biserica Mea,” stați cu Acesta.

197 Acum, Datan și ei credeau că ei sunt... ar putea fi alți oameni. Vedeți, asta este inteligența umană care încearcă să își injecteze ideile lor în planul lui Dumnezeu. Asta-i una bună. Inteligența umană încercând să își injecteze propriile lor idei în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu va merge! Nu va merge. Nu a mers niciodată și nu va merge niciodată.

198 Priviți la Isus când El stătea acolo, a zis, „Care dintre voi Mă poate condamna de păcat? Care dintre voi poate arăta că eu nu am făcut exact ce a spus Scriptura că voi face? Eu pretind a fi Mesia. Și dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu, să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările și voi nu Mă puteți crede, credeți lucrările pe care le fac, ele mărturisesc despre Mine.” Exact. Și ei nu au putut să o creadă, ei au vrut propriile lor căi.

199 Ei s-ar putea să nu aibă intenția să facă lucrul acesta și să fie greșiți. Ei nu vor... Eu nu cred că oamenii vor să facă asta. Eu găsesc oameni buni afară în acele biserici mari denominaționale. Eu găsesc oameni buni. Dar este așa cum a zis avocatul la radio, venind aici jos, „Lucrul ciudat, este cum clericii pot sta în amvon, și văd că vin aceste vremuri, și nu li se stârnește indignarea lor neprihănită, față de păcatele lumii!” Și când un avocat trebuie să se ridice și să spună asta! „Și cum pot laicii să-și folosească banii pentru tot felul de grădini zoologice și parcuri, și lucruri, și nu sponsorizează programul misionarilor, pentru a duce Evanghelia în lume.”

200 În timp ce misionari flămânzi, fără încălțăminte în picioare... Aleluia. Nicio denominațiune care să-i susțină, din cauza poziției lor pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Nimic care să-i susțină. Dacă îi duceți cu ceva care să-i susțină acolo, apoi ce au ei? O grămadă mare de dogme. Un real, misionar adevărat, însoțit de semne, trebuie să depindă de vreo spălătoareasă ca să economisească câțiva bănuți. Observați, iată-o acolo.

201 Ei poate că nu vor să facă... Păi, dar ce se întâmplă cu ei? Ei sunt orbi. Isus a spus așa. Ține-ți minte, amintiți-vă, Isus a spus același lucru. Și se pare că, astăzi... .

202 Acum ascultați, eu sper că nu sunt critic. Când spui un adevăr să nu—să nu considerați că eu critic. Eu doar încerc să... Eu—eu iubesc... Și dacă voi nu... Eu—eu sunt zelos pentru Biserică. Aceasta, probabil că este Adunarea Bisericii lui Dumnezeu, sau orice ar fi, sau—sau eu—eu nu știu ce este. Ce... Nu contează pentru mine. Este o biserică a lui Dumnezeu. Iată ce este, eu cred că este o biserică a lui Dumnezeu. Ei bine, acum, noi toți ar trebui să fim așa, nu denominațiunea biserica a lui Dumnezeu, ci noi trebuie să fim Creștini în inimă. Biserica lui Dumnezeu locuiește în interiorul zidurilor, nu numele, și așa mai departe.

203 Acum, astăzi se pune prea mult pe asta, că apartenența este tot ce contează pentru oameni. Acum, priviți la Bapțiști având o trezire. Oh, ei au avut una. Ei au avut o deviză în '44, „Cu un milion mai mult în '44.” Mesajele lui Billy Graham mergând înainte. Păi, sigur, aceasta a făcut un lucru mare. Metodistii, Bapțiștii, Prezbiterienii, a fost un lucru mare, dar ce avem noi?

204 Isus le-a zis Fariseilor, „Voi, conducători orbi ai orbilor. Voi înconjuțați marea ca să faceți un tovarăș de credință, și el este de două ori mai mult un fiu al gheenei decât a fost când a pornit.” Și asta este ce avem noi astăzi.

205 Billy Graham, când am participat la dejunul lui în Louisville, Kentucky, a venit sus acolo, la fel de aspru cum era evanghelistul, el a zis, „Eu merg. . . Pavel a spus. . . Iată exemplul.” A zis, „Pavel a mers într-o cetate și a făcut un convertit, el s-a întors cu un an mai târziu și avea treizeci de la acel unul.” A zis, „Eu merg în oraș și fac treizeci de mii de convertiți, și mă întorc după un an și nu pot găsi treizeci.” El a zis, „Care-i treaba?” Și eu am admirat modul de abordare al evanghelistului. El a arătat cu degetul acolo afară, cam trei sute de oameni care erau prezenți acolo și a zis, „Sunteți voi grămadă de predicatori leneși.” El a zis, „Stați în birou cu picioarele pe birou, și sunați un om prin telefon, și îi cereți să vină și—și să se înscrie la biserica voastră. Voi ar trebui să mergeți să îl vizitați.”

206 Eu ședeam acolo, mă gândeam „(O Dumnezeule!) Voi știți, Evanghelistule Billy, tu ești un om mare. Eu sunt un—eu sunt un prost. Dar dă-mi voie să te întreb ceva.” Mi-aș fi dorit să mă întorc și să spun asta; dar eu—eu—eu îl admir pe frate, cred că el este un slujitor al lui Dumnezeu. Dar mi-ar fi plăcut doar să fi spus asta, „Atunci, Billy, ce fel de predicator a avut Pavel care să îl preia de singurul lui convertit?” Ce s-a întâmplat? Pavel nu i-a lăsat doar să ridice mâna ca să ia o decizie, el i-a condus la botezul Duhului Sfânt, i-a înflăcărat sufletul, și el nu putea să-și păstreze tăcerea.

207 Iată care este problema astăzi, este apartenența. Da. [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . membri, număr mare de membri, clase mari de școală Duminicală, dau premii la cine poate să facă prozeliți și să aducă pe altcineva de la vreo altă biserică acolo, care are cei mai mulți. Voi știți, asta este Fariseism! Și apoi face o laudă foarte mare cu asta, „Noi i-am bătut Duminica trecută.” Dacă ați ajuns la un punct în care trebuie să faceți din biserica lui Dumnezeu un concurs de șobolani, atunci este timpul să închideți ușile și să mergeți acasă.

208 Biserica lui Dumnezeu este un articol viu al lui Dumnezeu pe pământ, care îl manifestă pe Isus Cristos. Eu știu că asta nu este popular, nu vă puteți aștepta să fiți. Ne așteptăm să fim corecți.

209 Fac o mare laudă despre asta. . . Dar, ați știut voi, zgomotele mari nu l-au afectat pe profetul Ilie. El a auzit focul și fumul

trecând, și tunetul și fulgerul, și sângele și uleiul, și toate celelalte, nu l-au deranjat niciodată. Știți, America întotdeauna caută ceva mare cu mult zgomot în ea. Dar Dumnezeu este „un Glas mic și liniștit” care îl atrage pe profet.

²¹⁰ Voi știți, o căruță a mers cândva afară în câmp, și se lovește, făcând mult zgomot când a mers afară în câmp. Și când s-a întors, a venit peste aceleași denivelări și nu a făcut niciun pic de zgomot, era încărcată cu lucruri bune. Vedeți? Da.

²¹¹ Dar noi ne bazăm experiențele pe o grămadă de zgomot. Cum putem face asta? Cum putem face asemenea lucruri așa? Oh, vai! Și apoi băgați farmecul Hollywoodului înăuntru, aveți femeii la amvon, cu haine așa de strâmte și cu aspect sexy, care dansează în duhul. Eu nu știu ce fel de duh este!

²¹² Nu vreau să fiu critic acum, eu—eu sunt—eu sunt. . . eu—eu vă iubesc. Dacă nu, atunci Dumnezeu mă va judeca pe mine dacă eu am vreun alt obiectiv în afară de acesta. Vedeți?

²¹³ Dar voi ajungeți la asta, vedeți. Iată unde au deviat Penticostalii. „Noi avem mai mult decât avea fratele de la colț.” Oh! „Avem mai mult decât Adunarieni, pentru că noi suntem Unitarieni, sau noi suntem Trinitarieni, și noi suntem. . .” oh, *aceasta, aceea, sau cealaltă*, toate—toate mărcile diferite pe care le au ei, vedeți. Oh, frate, acel lucru nu înseamnă *asta* pentru Dumnezeu. El are de a face cu un individ. Corect.

²¹⁴ Observați, zgomote mari, dar asta nu l-a atras pe profet. Profetului nu i-a păsat de zgomotele mari. Dar când el a auzit acel Glas mic și liniștit, el a știut că acela era Cuvântul, și-a acoperit fața și a ieșit afară.

²¹⁵ Știți, că soarele poate trage mai multă apă în cincisprezece minute, fără niciun zgomot deloc, și noi. . . mai mult zgo-. . . și noi facem mai mult zgomot când scoatem un galon de apă decât face soarele când trage un milion de butoaie. Așa este. Noi întotdeauna căutăm după ceva ce are este mare și mult „ura,” și multă zarvă la aceasta. Și când se ajunge la faptul de a lua Cuvântul, atunci aici apare lucrul. Vedeți? Vin, și spun, „Păi, binecuvântat să fie Dumnezeu, eu vă spun. . .”

²¹⁶ Am cunoscut un om aici nu de mult. . . Eu nu spun asta ca să fie sacrilegiu, vă rog să mă iertați dacă mă gândesc că este. . . făcând-ul sacrilegiu. Am fost la o adunare în cort și, slujitorul, un slujitor Penticostal și-a adus soția acolo să cânte la pian. Și când el m-a prezentat soției lui, sincer, eu aproape am leșinat. Femeia avea păr foarte scurt, încrețit, și avea cercei, foarte mari, și destulă manichiură pe buzele ei, sau orice este lucrul acela, unghiile vopsite. Se părea că ea era o. . . Aceasta arăta îngrozitor; mari, gheare mari lungi, și așa. Și cu aspect-sexy; mică, mititică, rochiță scurtă pe ea, ea nici măcar nu reușea să își acopere genunchii când stătea jos. Păi, eu am stat acolo un pic, și am spus, „Frate, îți voi răni sentimentele dacă spun ceva?”

217 El a spus, „Păi, cu certitudine nu.” Om bun, și ea părea să fie o femeie bună.

Am zis, „Tu spui că soția ta este o sfântă?”

A zis, „Da.”

218 Am zis, „Scuză-mi expresia, dar ea arată ca un ‚hain’t pentru mine.” Am zis, știți, „sau ceva de genul acesta.” Am zis. . .

219 A spus, „Ce vrei să spui, Frate Branham?” „Oh,” a spus, „tu ești de școală veche.”

220 Eu am zis, „Eu sunt din școala Scripturii. Asta-i corect, școala Scripturii.” Eu nu cred că un sfânt acționează așa, eu doar nu pot crede asta, când Biblia o condamnă atât de mult. Vedeți?

221 În regulă, se pare, de fiecare dată, despre tot ce auzim noi, „ei au avut patruzeci de decizii,” „patruzeci și patru de decizii,” „noi am avut trei sute de decizii.” Ei bine, asta este mărturisire. *Mărturisirile* sunt „pietre.” Asta este corect, căci Petru, pe baza mărturie lui, a fost numit „piatră, pietricică.” Petru, mărturia lui. Acum, pietrele sunt bune, dar la ce folosesc sau ce valoare are o piatră pentru o clădire dacă nu este un adevărat zidar de piatră acolo cu o unealtă ascuțită a Cuvântului să-i taie și să-i facă fii ai lui Dumnezeu? Vedeți? La ce folosește o mărturisire?

222 Acesta este motivul că vă întoarceți și nu puteți găsi treizeci din treizeci de mii. Voi doar rostogoliți pietrele afară din praf, și le rostogoliți afară acolo, și ele încă nu sunt potrivite pentru templu. Ele trebuie să fie tăiate, măsurate în funcție de Cuvântul lui Dumnezeu, așezate acolo, unite împreună, zidite pe temelia Doctrinei apostolilor, Isus Cristos Piatra din capul unghiului. Și El a zis, „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el la fel.” Asta-i corect.

223 Cum putem fi noi Biserica când ne disprețuim unii pe alții? El a zis, „Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, când aveți dragoste unii pentru alții.” Când facem prozeliți și despărțim, și pentru diferențele denominaționale. . . Eu nu aplic asta la oameni, eu o aplic la denominațiune. Așa este. Nu oamenii deloc. Vedeți? Oh, este atât de rău, totuși eu. . .

224 Trebuie să aveți această unealtă ascuțită, Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a-i modela în fiii Clădirii. Oh, vai! Rugăciunea mea este, „Dumnezeule, grăbește-te cu Maleahi 4. Dă-ne Mesajul în zilele din urmă. Dă-ne pe cineva, trimite ceva să salveze această biserică Penticostală.”

225 Ce fel de mesager ne-ar trimite Dumnezeu pentru aceste zile din urmă? Eu vă spun asta, fratele meu, sora mea, ca fratele vostru și tovarăș slujitor care așteaptă să vină acel timp, el ar fi același fel de mesager care a venit la timpul trecut. Același fel! El va aduce biserica înapoi la Cuvânt. Dumnezeule, lasă-ne să punem o temelie pentru aceasta înainte să ajungă aici. Înainte ca el să vină, lasă să punem o temelie afară și să fim pietre, tăiate,

gata să stea umăr la umăr cu el când Dumnezeu îl trimite, pentru că El a promis că va face acest lucru.

226 Acum, eu știu, eu simt aceia că vine înapoi. Și, țineți minte, cu un mic dar eu pot prinde discernământul duhului, vedeți. Acum, va-ți jignit de asta, când am spus Maleahi 4. Dar dați-mi voie să vă spun ceva. Ați spus, „Isus a zis, „Și dacă vreți să primiți asta, acesta este Ilie despre care s-a spus.””

227 Dar dacă voi vedeți ce a spus El în—în—în Sfântul Matei, capitolul 11 și în versetul 6, „Și dacă puteți să o primiți, acesta este acel despre care s-a vorbit, și spus, „Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele.”” Acela era Maleahi 3, nu Maleahi 4.

228 Căci, în Maleahi 4, El a spus, „Înainte să vină această zi, pământul va fi ars și oamenii vor călca pe el; va fi ars ca miriștea.” Așa este. El vorbea atunci despre mesagerul care era înaintea feței Lui, care era un Ilie, care spune. . .

229 Eu—eu nu cred în toate aceste lucruri de aici care circulă astăzi despre mantaua lui Ilie și toate acele lucruri. Eu. . . Toți acei falși trebuie să vină, desigur, să tulbure lucrul real când acesta vine. Dar, dați-mi voie să vă spun, se va ridica un mesager la sfârșitul acestei epoci Penticostale și va încheia lucrul. Va fi un om. Nu un grup, nu o denominațiune; ci un om. Așa a fost întotdeauna, și Dumnezeu nu Își poate schimba programul, El este Dumnezeu Etern.

230 Țineți minte, dacă acel mesager (Ioan) era mesagerul din Maleahi 4, atunci Scriptura a eșuat, pentru că spune că „Va. . . pământul va fi ars ca o miriște, și cei neprihăniți vor călca pe cenușa celor răi.” Deci citiți Aceasta, și vedeți dacă asta nu este corect. Vedeți? Dar Isus nu a spus asta niciodată, El s-a referit la Maleahi 3, „Eu voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feței Mele, să pregătească calea pentru Mine.” Asta este exact așa.

231 Acum, dar amintiți-vă, celălalt era ca să restaureze credința copiilor înapoi la părinți, să restaureze credința copiilor înapoi la Credința părinților, Biblia originală.

232 Asta este exact ce a făcut Moise. Asta este exact ce a făcut Isus. Asta este exact ce a făcut fiecare mesager în jos prin Biblie, la sfârșitul timpului acelei dispensații, au restaurat mesajul înapoi. Oamenii, prin organizații și așa mai departe, au ajuns de tot amestecați și toate celelalte lucruri, în acele zile.

233 Ei au făcut același lucru astăzi! Astfel noi căutăm după un mesager. (Dumnezeule, trimite-l!) Credeți voi că l-am primi? Nu, domnule! El va fi „un ciudat și un fanatic,” destul de sigur, dar Dumnezeu îl va dovedi. Adevăratul credincios, cei predestinați la Viața Eternă, Isus a zis, „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni, și nimeni nu poate veni dacă nu-l atrage Tatăl Meu. Și toți cei pe care Tatăl” (timpul trecut) „Mi i-a dat, vor veni.” Exact, ei erau. . .

234 Eu nu cred în această învățătură Baptistă de aici de—de securitate Eternă. Eu o cred într-un fel, dar eu cred că voi sunteți în siguranță atât timp cât sunteți în Biserică. Dar tu ieși din . . . de sub Sângele lui Isus Cristos, tu nu ești în siguranță. Eu sunt în siguranță față de ploaie atâta timp cât sunt aici.

235 Și când tu ești botezat în Duhul Sfânt și *spui* că ai Duhul Sfânt, și apoi tăgăduiești Cuvântul lui Dumnezeu? *Spui* că ai crezut și ai primit Duhul Sfânt, și apoi tăgăduiești că Cuvântul este adevărat? Atunci cum poate fi acesta Duhul Sfânt când El este Cel care a scris Biblia? Duhul Sfânt tăgăduiește Propriul Lui Cuvânt, spune, „Eu—eu am fost greșit, tu ai dreptate”? Nu, acela nu este Dumnezeu. Nu, domnule.

236 Sabie ascuțită! Doamne, trimite-ne un Mesaj mareț, asta-i ce așteptăm noi. Apoi, desigur, când el vine să îndrepte acele pietre și să le taie pentru clădire, ce se va întâmpla? Mulți dintre ei nu vor suporta testul Cuvântului. Ei vor iubi organizația lor mai mult decât iubesc ei Cuvântul lui Dumnezeu, deși acel Cuvânt va fi adevărat de acel om. El va fi un profet care va veni în Numele Domnului, și el va fi acela care va veni pe pământ. Eu o cred.

Oh, toți spun, „Va fi un grup de oameni.”

237 Eu vreau ca cineva să-mi arate în Biblie unde va fi un grup de oameni; Dumnezeu ar încălca Propriul Lui Cuvânt, El nu poate face asta. Nu, domnule. El a făgăduit lucrul acesta. Va fi un singur om. Și apoi vor fi alții cu el, desigur, mii, toți credincioșii Bisericii vor fi cu el, peste tot.

238 Așa cum a fost în zilele lui Noe, nu vor fi prea mulți dintre ei mântuiți, pentru că Isus a zis, „Cum a fost în zilele lui Noe.” Voi știți asta? „Cum a fost în zilele lui Lot,” (numărați-i) „așa va fi.”

239 „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.” Vedeți ce vreau să spun? Oh, frate, noi mai bine să facem inventarul, ar putea fi cu adevărat mai târziu decât ne gândim. S-ar putea să ne trezim într-o zi și să vedem că noi am omis ceva. Fiți atenți! Vegheați, rugați-vă, cercetați, căutați, să nu O lăsați să treacă peste voi. Și, țineți minte, când Cuvântul lui Dumnezeu este predicat, Dumnezeu este obligat față de acel Cuvânt și îl va adevăra.

240 Știți ce a spus El acolo, ce s-a întâmplat în zilele lui Lot? El a zis, „Cum a fost în zilele lui Lot.” Ce s-a întâmplat acolo chiar înainte să cadă focul? Ce se va întâmpla din nou chiar înainte să cadă focul, ce fel de mesaj va primi Biserica? Nu Sodoma acum, Biserica aleasă. Doar păstrați acele trei: acolo sunt Sodomiții; și acolo era Lot și grupul lui, biserica formală; acolo era Abraham, cel Ales. Toți trei au primit un mesaj, da, prin mesageri diferiți. Priviți ce fel a mers la Biserica aleasă, ce i-a făcut El lui Abraham. Isus a zis, „Așa va fi la venirea Fiului omului.” Acum, noi nu putem nega asta, este exact ce a spus Isus. Astfel, desigur că va fi așa.

²⁴¹ Acum, mulți . . . când Isus a venit și a adus testul și a zis, „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viață Eternă, și tocmai ele mărturisesc despre Mine,” ar putea ei să suporte testul? Nu. Și oricine știe, toate mărturisirile de pietre care nu suportă examenul Cuvântului sunt aruncate în morman. E crăpată, spartă de apă, nu va rezista la test. O, omule, atunci să fie trimisă la mormanul de rebuturi! Dumnezeu întotdeauna a socotit caracterul în loc de numere.

²⁴² Închei. Îmi pare rău că v-am ținut tot acest timp, eu nu am intenționat să fac aceasta. Dați-mi voie doar un—un moment, două, să fac această ultimă remarcă, apoi mă voi opri doar într-un minut. Eu sper că eu—eu am spus ceva să vă ajut, vedeți, să vă fac să studiați. Vedeți?

²⁴³ Dumnezeu întotdeauna a socotit caracterul, nu membri. Și astăzi noi facem viceversa. Noi numărăm membri, îmbrăcăminte bună, buni plătitori, în loc de caracter. Așa este.

²⁴⁴ Pe Eliazar l-au trecut sudorile, până când a găsit caracter. Așa este. Pe cine ar lua el? Și el s-a încrezut în Dumnezeu. Caracter pentru ce? Caracter pentru Isaac, mireasa, al cărui tip este Biserica. Voi știți asta. Aceea era sămânța naturală a lui Abraham; aceasta este Sămânța Regală a lui Abraham. Ei bine, dacă Eliazar, mesagerul care caută mireasa și încearcă să găsească caracter, dacă acel om a venit, un mesager din ultima zi, încercând să găsească Mireasa pentru Cristos, el nu va căuta după o aderare denominațională. El va căuta după caracterul care este voitor.

²⁴⁵ Priviți! Caracter bun în primul rând, apoi să o pregătească ca să-l întâlnească pe Isaac. După ce a găsit caracterul, apoi să o facă să stea liniștită suficient de mult pentru a asculta mesajul lui despre Isaac.

²⁴⁶ Acesta este mesagerul din zilele de pe urmă, Lumina de seară, este mai întâi să găsească acea Biserică (unde ei vor crede Mesajul?), să o vâneze. Puteți citi despre ce vorbesc? Caută unde este acea Biserică care chiar te va lăsa să intri, care nu-ți va închide ușa în nas. Și atunci când reușești acolo, atunci ai găsit caracter. Acum dacă ea va sta liniștită suficient de mult să-i spună cum trebuie să fie îmbrăcată acea Mireasă! Ea trebuie să fie îmbrăcată. Să stea liniștită! Dacă ea ar putea ajunge. . .

²⁴⁷ Priviți la micuța Rebeca ascultând la fiecare cuvânt, inimioara ei bătea. Ea . . . El—el îi spunea. Acum, te-au trecut sudorile, „Unde mă voi duce?” până când găsesc caracterul. Atunci când eu găsesc caracterul, atunci o fac să stea liniștită suficient de mult să o pregătesc să meargă să-l întâlnească. O, Doamne, ce lucru izbitor! (Aș dori să mai avem puțin timp la ceasul acela.) Să o pregătească; să stea liniștită să asculte la mesajul lui despre el. Eliazar nu vorbea despre el însuși, ci vorbea despre acela de la care a fost trimis. Și el avea darurile să

dovedească că el a fost trimis de el. Amin! El a vrut să o îmbrace cu aceste lucruri. Știți cum a pregătit-o.

²⁴⁸ Dacă aș putea doar să o fac să-și spele fața! Vedeți? Voi știți, eu—eu doar m-am simțit controlat la aceea, așa că mai bine să stau liniștit. Oricum, am spus destul, voi știți despre ce vorbesc. În regulă, ascultați, doar stați liniștiți.

²⁴⁹ Observați, mesagerul din timpul sfârșitului, slujba lui va fi să-i pregătească pe sfinți, să pregătească Mireasa pentru Mire. Acela va fi Mesajul lui. Acum voi vreți să învățați ABC-ul astfel încât să puteți studia algebra mai târziu? Când aceste alte peceți de pe spate vor fi deschise, ele le vor fi dezvăluite doar lor. Așa este. Învățați ABC-ul mai întâi. Ce este *ABC-ul*? „Întotdeauna Crede pe Cristos,” (nu crezul tău), Cristos. Vedeți? Credeți ce spune El, nu ce spune altcineva.

²⁵⁰ Dacă este contrar, dacă un om vă spune, „Este în regulă ca voi să vă tăiați părul, femeilor,” voi știți că el minte. Biblia spune că este greșit. Dacă el spune, „Tu poți fi diacon și totuși să ai patru sau cinci neveste,” el minte. Asta este contrar Cuvântului. Vedeți? Toate aceste alte lucruri despre care vorbim, consultați Cuvântul și vedeți dacă este Cuvântul corect.

²⁵¹ Întoarce biserica înapoi la Cuvânt. Acum, ce trebuie să facă acest mesager din Maleahi 4? Să restaureze înapoi Credința originală, Credința învierii. Căci, ei l-au văzut pe Isus după ce a înviat din morți, l-au văzut lucrând printre ei.

²⁵² Ei erau oameni cu vorbe puține. Au mers înainte și au predicat Cuvântul. Oh, ei au predicat mult, Pavel a predicat toată noaptea odată. Vedeți? Un om a căzut din clădire, s-a ucis. El și-a pus trupul peste el, l-a adus înapoi la viață, vedeți. Vedeți? Vedeți a continuat să predice.

²⁵³ Acum, observați că ei erau oameni diferiți de cum erau Ph., L.L., Q.U.S.T., și oricum vreți voi să o numiți, este astăzi. Ce? Separă mesagerul și . . . Mesajul, adică, prin mesager, îi va separa pe credincioși de necredincioși. Unii dintre ei se vor conforma cu Acesta, iar unii nu. Unii dintre Luterani. . . Unii dintre Catolici s-au conformat cu Luther, unii nu. Unii dintre Luterani s-au conformat cu Metodiștii, unii nu. Unii se conformă cu Penticostalii, și unii nu. Unii se vor conforma cu Lumina de seară, unii nu.

²⁵⁴ Cum veți ști dacă este Lumina de seară sau nu? Testați-o cu Cuvântul (nu doar *un* Cuvânt, *tot* Cuvântul pus împreună), vedeți dacă este corectă sau nu. Oh, în ce constă? Deci dacă acest Mesaj produce adevărarea lui Dumnezeu înfăptuind ce El a spus că va face, și este aliniat cu Cuvântul, atunci Cuvântul este adevărat cum a făcut-o în alte timpuri și alte profeții.

²⁵⁵ Observați când Mesajul . . . când . . . Observați când Mesajul este respins de oameni, și mesagerul pare să fie complet învins, el nu poate obține o altă ușă, el nu poate avea un loc.

²⁵⁶ Cum era Domnul nostru. Amintiți-vă, când El era . . . Oh, când El vindeca bolnavii, tânărul Profet, „Oh, Doamne! E un mare Tovarăș!” „Bună, Rabinule, ce mai faci?” Dar într-o zi El s-a așezat și a început să le spună Adevărul. El a găsit favoare cu biserica, oamenii. Mii L-au urmat. El a avut șaptezeci de slujitori în jurul Său, în afara celor doisprezece. Dar într-o zi, după ce a transformat pâinea în . . . sau a transformat . . . a înmulțit pâinile, ca să dovedească că El era Dumnezeu, căci numai Dumnezeu făcuse să plouă pâine din Cer. Da. Vedeți? El a înmulțit pâinile. Și imediat după aceea . . . A umblat pe apă, a făcut minuni, și a făcut lucrurile care le-a făcut, ca să dovedească că El era.

²⁵⁷ Și atunci, când El a făcut-o, El a șezut jos și a început să spună oamenilor cu strictețe. Oamenii s-au întors la o parte. Iar cei șaptezeci au spus: „Uh! Cine poate auzi Aceasta? Este o vorbă grea. Tu dărâmi ce noi chiar credeam că era altceva. Acum, cine ești Tu să ne spui aceste lucruri?” Și ei au plecat.

²⁵⁸ Atunci Isus s-a întors la grupul Lui mic, ca în zilele lui Noe, ca în zilele Sodomei, a zis, „Vreți să plecați și voi?”

²⁵⁹ Atunci Petru a spus acele cuvinte mărețe, „Doamne, unde să ne ducem?” (Dumnezeule, ajută-ne.)

²⁶⁰ Observați când Mesajul este respins și mesagerul pare să fie învins, atunci este când Dumnezeu pășește pe scenă, Mesajul lui s-a încheiat.

²⁶¹ Noe, (încheiem acum), Noe a predicat în ușa corăbiei lui timp de o sută douăzeci de ani, până, când în final ei au râs de el în batjocură, Noe a intrat în corabie gândindu-se că . . . va fi totul bine. Dumnezeu a închis ușa. Și oamenii stăteau în apropiere ca să vadă ce se va întâmpla. Șapte zile a stat el acolo și l-au trecut sudorile, și în ziua a șaptea a venit ploaia. Aha.

²⁶² Moise, în ce era el? Chiar linia datoriei, călăuzind oamenii. Marea Roșie i-a stat în cale. Era la capătul drumului său. A fost atunci când a venit Dumnezeu cu vântul de Răsărit și a despărțit marea, la capătul drumului.

²⁶³ A fost Daniel, care a stat cu mesajul lui, „Eu nu mă voi întina cu lumea acestui împărat.” Stând devotat lui Dumnezeu, era chiar la capătul drumului său, părea că a sosit sfârșitul timpului său, ei l-au aruncat în groapa leilor. Dumnezeu a pășit pe scenă.

²⁶⁴ Și într-o dimineață, departe în Babilon . . . Amin! Eu pot privi sus la Cer, eu pot vedea un—un Tron, Îngeri stând în jur. Privesc aici jos în Babilon, eu pot vedea un—un cuptor aprins. Pot vedea trei copii stând acolo, zicând, „Dumnezeul nostru este în stare să ne izbăvească.” Vedeți? „Dar noi nu ne închinăm chipului tău, pentru că este contrar Cuvântului.” Vedeți? „Noi stăm aici.”

²⁶⁵ „În regulă,” a spus împăratul, „urcați pe trepte, veți fi arși.” Bărbați mari și robuști, la capătul acestei sulite, iată-i urcând treptele, treaptă cu treaptă, tot mai fierbinte.

266 Pot vedea un Înger stând acolo, unul, alături de Tron, a apucat o sabie și a tras-o afară, a zis, „Tată, privește acolo jos, ce se petrece! Lasă-mă să mă duc jos, eu sunt Gabriel, eu voi schimba scena.”

267 „Pune-ți sabia înapoi în teacă, Gabriele. Eu am urmărit-o.”

268 Iată un altul se apropie, a zis, „Tată, eu sunt Pelin, eu sunt nemicitorul cu apă. În timpul antediluvian, omul a păcătuit și a maltratată poporul Tău, iar eu—am transformat întreaga lume într-un glob de apă. Eu voi spăla Babilonul de pe hartă în dimineața asta. Lasă-mă să merg.”

269 „Eu știu că tu ai putea, Pelin, tu ești un Înger credincios. Vezi? Dar, nu te pot lăsa să mergi, asta e treaba Mea. Mă duc eu Însumi.”

„Tu . . . I-ai văzut?”

270 „Eu i-am urmărit toată noaptea. Am auzit adunarea lor de rugăciune. Am văzut poziția lor pentru Cuvântul Meu. Eu voi fi acolo la timp.” Oh, Doamne! Îl pot vedea ridicându-se și hainele Lui împărătești căzând în jurul Lui, în felul acesta, și spunând, „Vino aici, vânt de Est, Nord, Sud, Vest. Pășiți acolo sub acel nor de furtună acolo, eu am să vă călăresc ca un car în dimineața aceasta. Mă duc jos în Babilon, eu am să schimb scena.” Oh, frate, El a fost chiar acolo la timp!

271 Ochiul Lui este asupra vrabiei și eu știu că El veghează asupra mea. El încă veghează în seara aceasta, mă privește pe mine, El vă urmărește pe voi. El a urmărit dacă vom sta sau nu vom sta, ce decizii vom face, dacă vom sta devotați față de Cuvânt sau dacă ne vom îndepărta de Acesta. Este mai târziu decât vă gândiți.

272 Iacob, în drum spre casă, inspirat să meargă înapoi acasă, fratele lui îl întâmpina. Oh, dar într-o noapte el s-a luptat cu Dumnezeu. Îi era frică să se întâlnească cu fratele lui, dar în dimineața următoare el era un prinț neînfricat, care șchiopăta. „Eu nu am nevoie de Esau nici de armata lui, nici de una,” Dumnezeu a pășit pe scenă. Vedeți, El o face într-un fel deosebit.

273 Isus, respins, după ce a fost adevărit Fiul lui Dumnezeu, a zis, „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.” El era Lumina zilei (El încă este Lumina!), a intrat pe scenă. Și oamenii, atât timp cât El a putut . . . pâine și pești și turte, ei L-au urmat. Dar când El a început să le spună Adevărul Cuvântului, asta i-a separat, ei au avut propriile lor tradiții de care s-au ținut. Era contrar, cu toate că știți că El era exact cu Scriptura. Dar ochii orbiți ai lumii nu puteau să Îl vadă; ei nu o fac nici acum, nici nu au făcut-o în nicio altă epocă, vreau să zic, în general. Ce s-a întâmplat? Se părea că El era învins.

274 Ați Observat, chiar din acel timp, popularitatea Lui L-a părăsit. Când? Când a început să le spună Cuvântul. Când putea să meargă și să aibă—și să aibă servicii de vindecare și campanii,

toți L-au vrut, „O Rabi, vino aici!” și, „Rabinule, vino aici!” Dar când a început Doctrina Lui; „Oh, Învățătura Ta ne tulbură oamenii.” Oh, bunătate! „Oh, eu nu Te mai pot primi în biserica mea, Rabinule, pentru că, păi, Tu îi derutezi pe oamenii noștri, Învățătura Ta este atât de contrară față de ceea ce credem noi.” Asta nu s-a schimbat. Vedeți? Nu s-a schimbat. Da. „Nu te pot primi, Rabi!” Deși El era adevărit, dovedit de Scripturi Cine era El, totuși ei nu au putut să-L creadă.

275 În final El a continuat până în ultimul moment, când Satan se gândea „L-am prins,” L-a răstignit pe cruce. Jos, jos, jos, jos, până când în final ei credeau că L-au prins, L-au pus în mormânt. Dar atunci a fost când Dumnezeu a intrat pe scenă. Sus din mormânt El a înviat! De ce?

276 Același lucru, Pavel, a zis, „Toți . . . Dima m-a părăsit. Toți oameni m-au părăsit pentru Cuvânt.” Eu nu cred că Dima s-a dus la cluburi de noapte și așa mai departe. Dar Dima voia să meargă, Dima era un om bogat. Și el a vrut să meargă cu grupul popular, și astfel s-a dus acolo unde s-au dus toți ceilalți. Și atunci Pavel a zis, „Toți oameni m-au părăsit.” De ce? Slujba lui, el venea la piatra de vârf a acesteia, venind în jos la sfârșit.

277 Dorința lui era să fie un martir pentru că el l-a ucis pe Ștefan, el a fost martor la moartea lui și a autorizat-o. Voia să moară. Când . . . Agab, acel proroc însemnat, i-a stat alături și i-a spus să nu se ducă la Ierusalim, a spus, „Știu că nu trebuie să merg. Dar eu nu numai că doresc să merg, să merg în lanțuri și legat la Ierusalim, dar sunt gata să merg și să mor pentru Domnul Isus.” Ce era? El își pecetluia slujba.

278 O Biserică a viului Dumnezeu, am putea vorbi toată noaptea. Cum vom pecetlui Mesajul nostru? Cum o vom face noi? Dumnezeule, ajută-ne să luăm acest Cuvânt, să stăm viteji. Lasă-mă să mor prin Cuvânt; să trăiesc prin Cuvânt, să mor prin Cuvânt. Să răspândesc Lumina, căci va fi Lumină în timpul serii. Noi suntem în ceasul acela, prieteni. Să O credem, așa cum ne aplecăm capetele.

279 Mai întâi, îmi cer scuze că v-am ținut tot acest timp, chiar la două ore, o oră și patruzeci și cinci de minute, Eu cred, exact. Eu sper că nimic nu a rănit. Noi nu trebuie să jignim. Căci, dacă aceea este în a noastră—dacă aceea este în inima și sufletul nostru, atunci noi suntem greșiți, noi înșine, dacă noi slujitori doar spunem acele lucruri, frații mei de aici, acești oameni umpluți cu Duhul Sfânt. Vedeți?

280 Când am fost salvat și i-am spus păstorului meu Baptist că am primit Duhul Sfânt, și toate aceste lucruri, aceste . . . și că Îngerul Domnului mi-a spus ce să fac, el a spus, „Tu sigur ai avut un coșmar, Billy.”

Am zis, „Doctor Davis, am văzut un Înger.”

281 El a zis, „Oh, nonsens!” A zis, „Asta-i—asta-i de la diavolul.” Vedeți? Oh, vai, cum m-a rănit asta! El a zis, „Tu vei predica la regi și potentați?”

Am zis, „Asta-i ce a spus El.”

A zis, „Cu o educație de șapte clase?”

Am zis, „Asta-i ce a spus El.”

282 A spus, „Cine crezi că te va asculta? Să ieși și să predici vindecarea Divină într-o zi ca asta, și cu toate cercetările medicale bune și celelalte lucruri?”

Am zis, „Eu nu pot face nimic despre câți Goliați stau acolo.”

El a spus, „Cine crezi că te va asculta?”

283 Am zis, „Dacă Dumnezeu mă trimite, va fi cineva care mă va asculta.”

284 Eu nu am știut despre voi oamenii atunci. Și când am venit la voi, a fost ca și cum puneți o mână pe o mână, m-am potrivit bine cu voi. Eu vă iubesc. Vă iubesc. Îi iubesc pe frații mei păstori. Voi credeți că un Prezbiterian, Metodist, sau Luteran, și-ar deschide biserica lor cum a făcut acest frate în seara aceasta, să stăm aici și să predicăm acest gen de mesaj? Nu, domnule, nicidecum. Aceștia sunt oameni viteji care cred Adevărul. Acum aliniați-vă cu Cuvântul cu ei, vedeți, stați departe de lucrurile lumii.

285 Surori, lăsați-vă părul să crească. Îmbrăcați-vă cu rochii, în mod frumos și ordonat. Să vă fie rușine. Dați jos vopseaua aceea de pe față. Vedeți? Voi aveți mai multă Scriptură să purtați vopsea decât aveți să vă tăiați părul. Așa este. Să nu o faceți. Să nu o faceți. Biblia a spus că este un lucru dezonorabil ca o femeie să o facă. Părul este slava ei. Acum voi spuneți, „Este un lucru mărunț.” Aceea este în ordine, să luăm lucrurile mici la o parte din cale și apoi noi putem vorbi despre lucruri mari. Să începem corect.

286 Acum, fraților. Oh, Doamne! Dați-mi voie să spun un lucru bărbaților. Domnule, fratele meu, dacă tu o vei lăsa pe soția ta să facă un astfel de lucru, mi-e rușine de tine, și pretinzi a fi un om umplut cu Duhul. Să-ți fie rușine, îți lași soția ta să iasă pe stradă.

287 Și să te îmbraci tot sexy și tot așa, și tu știi că Biblia a spus, Isus a spus, „Oricine se uită la o femeie ca să o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui?”

288 Voi spuneți, „Acum așteaptă un minut, fratele meu, eu sunt nevinovată.” Și eu cred că ești, sora mea, ești nevinovată în ceea ce privește actul natural. Dar dacă tu te expui și păcătosul se uită la tine, și tu te-ai prezentat în felul acela, cine este vinovat? Tu ești, pentru că tu te expui. Apoi în ziua Judecării, când acel păcătos răspunde pentru curvie, cu cine a comis-o el în inima

lui? Cu tine! De ce? Pentru că tu te-ai expus. Acum, este exact Adevărul.

²⁸⁹ Nu vrei, nu vrei, soră, te rog, în Numele lui Isus, pot să te rog ca fratele tău, să te îndrepti?

²⁹⁰ Frate, rușine să-ți fie pentru că îți conduci casa în felul acesta, îndreaptă-te. Eu—eu am speranțe mai bune despre tine ca om. Vedeți?

²⁹¹ Păstori care lasă oamenii aceia să vină înăuntru, să ia diaconi și toate celelalte și slujbe ca acelea, cu două sau trei neveste în viață, și lucruri, nu îți este rușine, slujitorule? Nu vă este rușine de acele lucruri? Și ia membrii aceia înăuntru acolo când ei trăiesc în adulter, și fumează țigări, și fac de toate, și niciodată nici măcar nu menționezi asta de la platformă. Rușine să-ți fie! Eu—eu—eu mă rog pentru tine, frate.

²⁹² Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă mulțumesc pentru răbdarea să mă îngăduiți. Acum, mă întreb . . .

²⁹³ Lumina de seară a venit. Lumina de seară este aici, înapoi la Cuvânt.

²⁹⁴ Acum, cu capetele voastre plecate, inimile voastre plecate, puneți-vă această întrebare, „Sunt eu conform cu acest Cuvânt? Sunt eu?”

²⁹⁵ Rugăciunea mea este, de la platformă, „O Dumnezeule, taie de la mine tot ce nu este ca Tine. O Dumnezeule, ia la o parte de la mine.” Noi suntem aici jos la capătul drumului.

²⁹⁶ În regulă, vreți să fiți atât de sinceri încât să ridicați mâinile și să spuneți, „Dumnezeule, taie de la mine tot ce nu este ca Tine. Fă-mă, Doamne, modelează-mă și fă-mă”? Domnul să vă binecuvânteze.

²⁹⁷ Dacă există cineva care nu este corect, și este un păcătos și a ajuns înăuntru aici în seara aceasta, și nu l-a acceptat niciodată pe Cristos ca Salvator, sau un decăzut sau ceva, și vreți să veniți înapoi, voi sunteți invitați să veniți să stați aici la altar. Dacă voi credeți că Dumnezeu îmi va asculta rugăciunile pentru bolnavi, eu cred că El mă va asculta. Și voi și eu împreună în timp ce ne punem credința pe Jertfa, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, și oferim rugăciune, eu cred că Dumnezeu va asculta. Sunteți invitați să veniți și să stați pentru rugăciune.

²⁹⁸ Acum, Tatăl nostru Ceresc, Îți încredințăm Ție această audiență, aceste cuvinte frânte care au fost lungi, Doamne. Chiar mulți au devenit oboșiți și epuizați și s-au dus acasă, și poate unii s-au simțit puțin rău, și, Doamne, eu—eu doar nu pot spune cine este în audiență tot timpul. Și, până la urmă, Tată, Acesta este Cuvântul Tău și Tu îmi cunoști inima. Astfel . . . și eu sunt . . . Vai de mine dacă eu nu o fac. Și eu—eu trebuie să o fac, Doamne. Astfel mă rog acum ca oamenii care au înțelegerea Cuvântului să înțeleagă clar, și eu sunt sigur că cei pe care Tu i-ai chemat la

Viață vor înțelege, că nu este nimic altceva decât o inimă plină de dragoste pentru Dumnezeu și Biserica Lui căci eu pledez aceste lucruri.

²⁹⁹ Tată, practic fiecare mână de aici a fost ridicată pentru o tăiere împrejur, să fie tăiat la o parte tot surplusul care nu aparține acolo. Dumnezeu, ajută-ne pe toți. Eu stau chiar cu ei, Doamne. Eu sunt unul din ei, eu urmăresc după venirea acelei zile fericite a Mileniului când păcatul și rușinea vor fi nimicite pentru totdeauna. Și, Tată, în timp ce suntem în această lume noi știm că suntem supuși acestor lucruri, noi suntem supuși greșelilor, suntem supuși păcatului, suntem încă în umblare, și totuși noi nu dorim să facem asta. Așa cum a spus Biblia, „Să nu vă pierdeți inima când sunteți muștrați.” Dar eu mă rog, Tată, ca muștrarea Cuvântului să mă taie tot așa de tare cum îi taie pe restul dintre ei. Și eu mă rog, Tată, ca ei să o înțeleagă în acest fel.

³⁰⁰ Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi acum. Și fie ca aceasta, așa cum ne-am rugat înainte, Doamne, știind și urmărind ceea ce cerem, pentru că noi nu vrem să cerem greșit, nu vrem să cerem ceva doar ca să inventăm cuvinte, pentru că noi vorbim cu Tine.

³⁰¹ Îți cer să-l binecuvântezi pe frățiorul nostru de aici care și-a deschis ușa ca eu să intru în seara aceasta. Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi biserica și fie ca fiecare dintre membrii lui, Doamne, doar . . . Fie ca acesta să fie un far, un loc unde darurile lui Dumnezeu să curgă și totul să decurgă lin.

³⁰² Binecuvântează pe fiecare slujitor care șade aici, bisericile lor. Și să fie așa o zguduire, sau un sunet printre duzi, a Duhului lui Dumnezeu traversând Phoenix-ul, și să aducă bisericile la părtășie și la—și la o mare trezire, încât slujitorii să nu poată predica, din pricina Slavei lui Dumnezeu; dar când sfinții vin împreună devreme după-amiaza, plânsul și rugăciunile și mărturiile și mesajele, doar o adevărată revărsare a Duhului, când întregul oraș va fi atras să vină, să asculte. Acordă aceasta acum.

³⁰³ Vindecă bolnavii în mijlocul nostru, Doamne. Dă-le izbăvirea Divină, Tată, prin Numele lui Isus Cristos.

³⁰⁴ Acum cu capetele noastre aplecate, dacă este cineva aici care dorește să stea chiar în jurul altarului acum, și în timp ce avem capetele plecate, și urmează să fredonăm o cântare mică, o—o—o cântare bună, veche a Evangheliei. Și noi vrem să fredonăm aceea. Și când o facem, dacă există cineva care dorește ca noi să ne rugăm pentru voi, la o—o experiență mai profundă, să primești Duhul Sfânt, sau tu ești salvat și nu ai fost încă sfințit, sau orice, vom fi bucueroși să facem asta în timp ce fredonăm această mică cântare, *Îl Îubesc*. Și dacă Îl iubiți, să respectăm Cuvântul Lui acum.

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit
 Și a cumpărat mântuirea mea
 Pe lemnul Calvarului.

305 În timp ce ei vin, vreau ca fiecare să-și ocupe locul aici acum.
 Bine, soră.

. . . Îl iubesc, Îl iubesc
 Că-ntâi El . . .

Veniți acum, în jurul altarului, voi care vreți să veniți acum.

. . . mine
 Și a cumpărat mântuirea mea
 Pe al Calvarului . . .

306 De ce unele dintre voi surorile cu părul scurt nu veniți aici sus și să promiteți lui Dumnezeu? Vreți să vă citească asta din Biblie? În regulă. Nu vreți să veniți și să spuneți, „Doamne, vreau să fiu în regulă cu toate lucrurile, și vreau să încep corect. Și vreau să merg pe drumul corect și să rămân acolo. Voi face un legământ cu Tine în seara aceasta, Doamne. O să crească de acum înainte?”

307 Biblia a spus că este o rușine ca un bărbat să aibă păr lung, să arate ca o femeie. Dumnezeu a făcut două legăminte, unul cu Adam și unul cu Eva. El i-a îmbrăcat diferit. Ei sunt diferiți, întru totul. Ei întotdeauna au fost diferiți. Există două legăminte pe întregul parcurs al Bibliei. Mi-ar place să predic despre acel legământ dublu într-o seară, cândva, să vă arăt care este diferența. Oh, Doamne, este extraordinar. Aceasta este chiar în cazul vostru de căsătorie și divorț, dacă ați fi știut măcar adevărul despre aceea, ar rezolva întreaga treabă. Așa este. În regulă, din nou acum, în timp ce suntem siguri acum. Veniți, nu vreți?

Îl iubesc . . .

Aveți nevoie de Duhul Sfânt? Veniți drept sus, stați împrejur.

Că-ntâi El m-a iubit
 Și . . .

Vreți o umblare mai apropiată cu El? Veniți, faceți un jurământ, stați alături de El și țineți-l. Nu va ajuta la nimic să faci jurământul dacă nu-l ții.

Pe . . .

Voi puteți veni să vă faceți legământul. Dumnezeu trebuie să îl împlinească. Voi doar păstrați-vă legământul.

308 Acum am să-i rog pe frații mei slujitori dacă vreți să mergeți jos acum pe aici, să stați în jurul acestor oameni prețioși în timp ce ne rugăm chiar aici, vorbiți cu fiecare din ei, întrebați-i despre nevoile lor acum în timp ce suntem aici.

309 Fiecare tot așa de reverenți cât puteți fi. Acum, Dumnezeu vă va onora, doar fiți foarte reverenți până când se face această

rugăciune. Puteți veni drept în jur acum, aici, împrejur, sus și în spatele acestor oameni care stau aici pentru rugăciune.

Pe lemnul Calvarului.

310 Acum din nou, în timp ce slujitori se adună pe ambele părți.

Îl iubesc, eu . . .

Îmi place să văd asta, lucrători din diferite organizații, toți într-unul acum; care este sub Sânge.

Că-ntâi El m-a iubit

Și a cumpărat mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului. (Doamne!)

311 Acum apropiați-vă fraților, chiar la persoana lângă care vă aflați, puneți-vă mâna peste ei și întrebați-i ce vor ei de la Dumnezeu. Acesta este un timp minunat? Voi știți, când eu văd aceasta, priviți aici, slujitori din diferite biserici, stând în jur împreună. Surorile care erau pe târghi s-au ridicat, au ieșit, au plecat. Laudă Domnului. Atât de mulțumitor pentru asta, stând în Numele Domnului.

312 Acum, lăsați audiența acum, fiecare să vă aplecați capul. Fiecare dintre voi acum, în inima voastră, doar vorbiți cu Dumnezeu cum ați vorbi cu mine; cum ați veni și ați spune, „Frate Branham, eu—eu . . .” Dacă tu ai făcut ceva greșit, spune, „Îmi pare rău, Frate Branham. Eu—eu am făcut lucrul acesta, vrei să mă ierți pentru asta? Ți voi face o promisiune, Frate Branham, eu nu voi mai face niciodată lucrul acela împotriva ta.” Acum doar schimbați din numele meu, de la mine, la Domnul vostru Isus Cristos.

313 Și dacă aveți nevoie de vindecare, ca și cum ați veni și ați spune „Frate Branham, eu—eu sunt falit, nu am mâncat cina în seara asta, și, da, eu știu că dacă tu aveai un dolar tu mi l-ai da mie.” Acum, vedeți, voi nu trebuie să-i spuneți lui Dumnezeu, „Dacă Tu ai putere de vindecare.” El o are, vedeți. Mie ar trebui să îmi spuneți, „Dacă tu o ai.” Dar Lui nu trebuie să-I spuneți, „Dacă Tu ai.” El are! Vedeți? Astfel spuneți, cum ar fi, „Frate Branham, ai vrea să-mi dai un dolar? Eu—eu—eu am nevoie de ceva de mâncare.” Ei bine, desigur că aș face-o, știți asta. Dacă l-aș avea vi l-aș da, oricând. Aș avea o inimă oribilă dacă nu aș face-o. Și eu, fiind un om dur, păcătos, și aș avea o inimă atât de bună față de cineva ca voi, ce ar fi Dumnezeu?

314 „Dacă voi care sunteți răi știți cum să dați daruri bune, cu cât mai mult Tatăl vostru Cereșc le va da Duhul, celor care Îl cer.” „Dacă voi ați cere un pește, v-ar da El un șarpe? Cereți pâine, v-ar da El o piatră?” Nicidecum!

315 Păi, dacă voi I-ați cere în acel fel, cu credință, crezând căci, ați obține de la El de un milion de ori mai repede decât ați obține ceva de la mine. Și voi știți că eu v-aș ajuta, aș face tot ce aș putea. Oricare dintre acești frați ar face-o, noi am scoate fiecare bănuț

din buzunarul nostru ca să vă ajutăm. Am face tot ce am putea. Dar asta este ceva ce voi trebuie să credeți prin credință.

³¹⁶ Acum, voi credeți că o veți primi în timp ce ne rugăm, și voi vă rugați, și audiența se roagă, și eu cred că Dumnezeu va coborî și va onora rugăciunea noastră. Și chiar în minutul în care simțiți că Îl aveți, că Dumnezeu va răspunde rugăciunii voastre, atunci ați făcut un legământ, „Doamne, eu am greșit, eu nu voi mai face. Voi ridica mâna, Îți promit că nu o voi mai face,” Dumnezeu te va lua pe cuvânt. Și voi credeți în acel fel și totul se va termina. Atunci doar ridicați mâinile și mulțumiți-I, „Doamne, mi-am făcut legământul. Și știu că este al Tău, și Tu ai promis că vei răspunde, și Tu nu poți da greș.”

³¹⁷ Tată Ceresc, noi, slujitorii Tăi, stăm deasupra acestui grup care a venit înainte având nevoie de binecuvântările Tale și de atenția Ta la timpul acesta. Tată, ei sunt trofee ale Mesașului, Lumina timpului de seară. Mulți dintre ei, Doamne, mărturisesc. Unii dintre ei sunt în nevoie disperată. Mă rog, Dumnezeule, ca în Numele lui Isus să nu respingi pe niciunul dintre ei, pentru că Tu Îți vei ține Cuvântul. Eu aduc Cuvântul Tău spre amintirea Ta, Doamne, cum a făcut Petru și ucenicii când s-au rugat în Fapte 4, și ei au spus, „Doamne, adu-Ți aminte de Cuvânt! De ce se întărește neamurile și cugetă popoarele la un lucru deșert?”

³¹⁸ Acum, Tată, aducem Cuvântul Tău. Tu ai spus, „Cel ce crede în Mine are Viață veșnică. Cel ce vine la Mine Eu cu nici un chip nu-l voi da afară. Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are Viață Eternă, și nu va veni la Judecată ci a trecut de la moarte la Viață.”

³¹⁹ Oh, faceți cererile noastre cunoscute lui Dumnezeu, și El ne va răspunde. El este din belșug. . . „Cel care își va mărturisi păcatele va avea iertare. Cel ce își ascunde păcatul nu va prospera.” Și noi mărturisim greșelile noastre. Eu mărturisesc greșelile oamenilor. Eu îmi mărturisesc greșelile mele. Eu cer pentru milă. Eu cer pentru vindecare. Eu cer pentru har. Eu cer ca Tu să reverseți Duhul Sfânt, Doamne, chiar acum peste acești oameni care așteaptă, ca viețile lor să fie schimbate în matrița lui Dumnezeu, și să fie modelați după chipul Fiului lui Dumnezeu, ca Duhul care L-a însuflețit, să intre în trupul lor și să-i facă fii și fiice ale lui Dumnezeu. Îngăduie lucrul acesta, Doamne.

³²⁰ Noi credem că Tu ești prezent. Noi credem că Tu vei onora Cuvântul Tău. Noi credem că Tu vei onora eforturile Cuvântului. Acum trimite aceste binecuvântări peste acești oameni în timp ce ei așteaptă Prezența Ta să-i viziteze aici la altar. În Numele lui Isus.

³²¹ Acum, dacă credeți, și credeți că ați primit, ridicați mâna către Dumnezeu. Dacă o acceptați ca pe o rugăciune de credință și legământul vostru în timp ce vă întoarceți acum la Dumnezeu, ridicați mâinile.

³²² Și audiența să se ridice. Ridicați-vă toți, care vreți să faceți un legământ lui Dumnezeu, acum spuneți, „Eu O cred. Eu O accept. Eu O cred.”

³²³ Acum ridicați mâinile și dați-I laudă și se va încheia totul. Slavă lui Dumnezeu! Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru bunătatea Ta și mila Ta, și pentru tot ce ai făcut pentru noi, Doamne. Îți dăm laudă prin Isus Cristos. 🙏

63-0116 Mesagerul De Seară
Biserica Pentecostală A Lui Dumnezeu
Mesa, Arizona U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org